

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2011

Núm. 20

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 22 de desembre del 2011

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre el Front Polisari. 843

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 5770/11, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a contactar amb l'oposició. 843

2) RGE núm. 5767/11, de l'Hble. Diputat Sr. Lluís Maicas i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a continuïtat de la llengua catalana. 844

3) RGE núm. 5863/11, de l'Hble. Diputat Sr. Llorenç S. Galmés i Verger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a finançament del programa de millora d'instal·lacions i equipaments. 845

4) RGE núm. 5870/11, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a balanç de gestió de mig any (V). 846

5) RGE núm. 5857/11, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a polítiques per tal de sortir de la crisi. 847

-
- 6) RGE núm. 5848/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a rectificació de la política de retalls aplicats a l'ensenyament. 848
- 7) RGE núm. 5867/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a balanç de gestió de mig any (II). 850
- 8) RGE núm. 5868/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a balanç de gestió de mig any (IV). 851
- 9) RGE núm. 5865/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a espais protegits. 852
- 10) RGE núm. 5859/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de la gestió d'emergències. 853
- 11) RGE núm. 5856/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió amb propietaris afectats per incendis forestals a Eivissa. 854
- 12) RGE núm. 5862/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions per tal de millorar la situació econòmica de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats. 855
- 13) RGE núm. 5864/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a assistència a fires de turisme especialitzades. 855
- 14) RGE núm. 5869/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a balanç de gestió de mig any (IV). 856
- 15) RGE núm. 5861/11**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obres a l'IES Josep Maria Quadrado. 857
- 16) RGE núm. 5855/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obertura d'una base Ryanair a Palma de Mallorca. 858
- 17) RGE núm. 5858/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a participació de la Conselleria d'Administracions Públiques en el marc de la Conferència estatal de la qualitat en els serveis públics. 859
- 18) RGE núm. 5860/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a taxes aeroportuàries. 860
- 19) RGE núm. 5847/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a copagament sanitari. 861
- 20) RGE núm. 5866/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a balanç de gestió de mig any (II). 861
- II. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret llei de mesures tributàries urgents.** 863
-

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats.

Abans de la començar la sessió plenària d'avui, llegirem una declaració institucional del Parlament de les Illes Balears que ha estat consensuada amb totes les formacions polítiques.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre el Front Polisari

“Ahir, 21 de desembre, es va clausurar el XIII Congrés del Front Polisari, en el qual s’ha debatut sobre les perspectives i el futur del poble sahrauí. Que per 35 anys ha reivindicat des del desert la seva sobirania davant del Marroc. En aquests anys la solidaritat les ciutadanes i els ciutadans de les Illes Balears s’ha fet palesa en nombroses mostres de suport a la causa sahrauí, tant per la via de la cooperació per al desenvolupament, especialment amb les programes “Vacances en pau” i “Escola en pau”, com des del suport polític unànime dels diferents grups units a l’Intergrup Parlamentari Pau al Sàhara.

Per tot això, el Parlament de les Illes Balears:

Reitera la solidaritat del poble de les Illes Balears amb la causa sahrauí i amb la lluita dels homes i les dones del Sàhara Occidental perquè els drets del seu poble siguin reconeguts.

Valora positivament l’aposta del XIII Congrés del Poble Polisari per continuar la lluita pels drets del poble sahrauí, basada en mitjans pacífics.

Manifesta el seu suport a la petició d’un referèndum democràtic, amb supervisió internacional perquè el poble sahrauí pugui decidir sobre el seu futur.

Agraeix les mostres de solidaritat del President de la República Àrab Sahrauí Democràtic (RASD), Mohamed Abdelaziz, amb els cooperants capturats per dissidents d’Al-Qaeda als campaments sahrauís i la condemna per aquests fets, que tots compartim.”

I ara sí, senyores i senyors diputats, començam la sessió plenària. El primer punt seran les preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 5770/11, de l’Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a contactar amb l’oposició.

La primera és la RGE núm. 5770/11, ajornada a la sessió anterior, relativa a contactar amb l’oposició que formula la Sra. Diputada Francesca Lluch Armengol i Socias del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Primer de tot voldria agrair al president del Govern la facilitat d’ajornar aquesta pregunta perquè jo no vaig poder ser a la sessió plenària anterior; per tant, li ho agraeisc.

Bé Sr. Bauzá, ja du sis mesos de govern amb majoria absoluta en aquesta comunitat autònoma, a més sis mesos en una situació econòmica i social molt complicada, arribant quasi a 100.000 aturats. Jo crec que en política són molt importants les decisions que es prenen, però també les formes de com es fa la política. Vostè ha decidit governar des de la imposició, no des del diàleg, i des de passar el *rodillo* i no des de consensuar.

Jo li vull demanar avui matí si vostè creu adequat no haver contactat ni una sola vegada amb l’oposició, donada la situació de dificultats que patim a la nostra comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Bon dia. Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia Sra. Armengol. Sra. Armengol, nosaltres cada dimarts ens veim en seu parlamentària i jo, francament, en aquest temps no he tengut la percepció que volgués fer feina per treure les coses endavant d’una manera conjunta, sinó tot el contrari.

Però bé, com se sol dir, *nunca es tarde si la dicha es buena*. Per la nostra part i per part meva li puc dir que cap problema, que m’agradaria molt que féssim feina conjuntament i som a la seva disposició.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Vegem, vostè és el que governa. Vostè és el que ha de decidir com vol governar. Vostè és el que ha d’estendre la mà. Vostè és el que ha de dialogar, és el que ha de cercar aquest diàleg. Vostè ha decidit...

(*Remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

...fugir dels pactes per la competitivitat, aprovats la passada legislatura. Vostè ha decidit no reunir-se amb l’oposició. Vostè ha decidit no pactar les seves polítiques amb sindicats i empresaris, malgrat que en el debat d’investidura ens va dir en aquesta sala “insistesc que des del primer moment cercaré el consens i treballaré amb pactes d’estat en matèria de turisme, educació, seguretat jurídica i territori”. Paraules seves molt belles, però vostè no ha cercat cap consens. Vostè acaba d’aprovar uns pressuposts, Sr. Bauzá, on el Grup Socialista havia presentat 302 esmenes, n’ha aprovades 5 i ni una sola

reunió per veure com vàiem les coses. Acaba de presentar una llei general turística, que romp tot tipus de consensos i ni tan sols el conseller ens ha cridat per parlar-ne abans de presentar aquesta llei general turística, i tants i tants d'exemples.

Per tant, Sr. President, vostè ha decidit aquesta forma de governar, a més ho han repetit en moltíssimes ocasions, que el Govern té majoria absoluta i que, per tant, això ho entenien com una carta blanca. Jo pens que no és així, que majoria absoluta no és tenir una carta blanca, que saber dialogar i saber consensuar és creuar informacions, però acceptar coses de l'altre, que crec que vostè ens ha de dir si està disposat a fer, no imposar, sinó acceptar també plantejaments polítics que pugem fer des dels grups de l'oposició. Tal vegada l'exemple que més caracteritza el que jo li estic dient és que vostè va decidir imposar de director general de la radiotelevisió pública el seu conseller de Presidència, i jo li vaig enviar una carta perquè ens reuníssim i en parléssim i vostè ni tan sols em va contestar.

Per tant, no em digui que jo no he cercat el diàleg. Expliqui'm per què vostè ha decidit governar tot sol, malgrat la situació de dificultats. Jo crec que (...) li deman que rectifiqui.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Jo, en primer lloc, faig referència a allò que diu textualment la pregunta, "considera adequat no haver contactat ni una sola vegada amb l'oposició, donada la situació de dificultats?"

Jo no sé si els sindicats i la patronal formen part de l'oposició, perquè vostè ha dit que no ens hem reunit ni amb la patronal ni amb els sindicats. No ho sé, si vostè es considera amb aquesta representació, com que inclou els sindicats dins l'oposició, no m'ho ha de dir a mi, convendria que els ho digués a ells. Però sí que ens hem reunit amb els sindicats i la patronal.

Una altra qüestió fa referència a les esmenes aprovades. Jo crec que s'han de presentar les esmenes que considera un i s'han d'aprovar les que es consideri necessàries. Però jo li diré que el percentatge d'esmenes que varen aprovar vostès quan governaven era del 0,4%. El percentatge d'esmenes que vàrem aprovar nosaltres va ser de l'1,5%.

(Alguns aplaudiments)

A mi em sap greu que vostè no miri les xifres, perquè són molt definitòries.

Si vostè vol fer aquest tipus d'oposició, jo crec que això no interessa als ciutadans. Jo li estenc la mà per fer una oposició responsable, que estigui a l'alçada de les condicions, en aquesta situació de dificultats. Però per fer oposició per fer oposició, Sra. Armengol, nosaltres estam per fer feina. I li vull dir a més a més que jo mantenc el meu compromís i m'interessa i vull arribar a pactes.

Per tant, torn a repetir, li estenc la mà per arribar a acords i a pactes, però també li deman que faci una oposició responsable, una oposició constructiva, una oposició com es mereixen els ciutadans de les Illes Balears, que el que no volen és veure com els polítics es tiren els trastos pel cap. I jo no seré part d'aquest teatre ni d'aquest joc. Li estenc la mà. Ara depèn de vostè, Sra. Armengol. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 5767/11, de l'Hble. Diputat Sr. Lluís Maicas i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a continuïtat de la llengua catalana.

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta RGE núm. 5767/11, ajornada a la sessió anterior, relativa a continuïtat de la llengua catalana que formula el diputat Sr. Lluís Maicas i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MAICAS I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller. Una veu acadèmica prou autoritzada, la del filòleg Joan Melià, ens alerta un cop més dels perills sobre la continuïtat de la llengua catalana a les Illes. Farà el Govern al qual pertany cas de l'advertiment i prendrà mesures per redreçar la tendència? O contràriament farà cas omís del risc i deixarà avançar el procés de substitució? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sr. Diputat. Per suposat que sempre seguirem, com estatutàriament està definit, fent cas a tot allò que ens pugui recomanar la Universitat en determinades qüestions. Però també farem cas a tot allò que ens diguin els Tribunal Superior de Justícia, el Tribunal Suprem i el Tribunal Constitucional.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. MAICAS SOCIAS:

Sr. Conseller, m'hauria agradat trobar conhort en les seves paraules, atès el seu ús d'un català tan correcte i precís com fa en aquesta cambra, la seva formació pedagògica amb la qual ha excel·lit i per això mateix no pot ignorar que la llengua és l'eix essencial i vertebrador de la identitat cultural d'un país.

Quan el sent, Sr. Bosch, una part de mi no pot evitar pensar com l'arbre del bosc quan entra la destrala, no ens farà mal, és dels nostres, té el mànec de fusta; però vostès han tancat els mitjans de comunicació en llengua catalana i han deixat la llengua catalana en els mitjans de comunicació que han deixat en uns mínims. Han fet un director general que, sent generosos, cal atribuir menyspreu envers aquesta llengua d'acollida, s'han passat a eliminar de la programació sèries i pel·lícules en català.

Vostès treballen perquè el català no sigui necessari a l'administració. Vostès han recompensat amb la direcció d'un espai natural a qui s'ha distingit per la seva bel·ligerant dicció lingüística. Vostès, tots, van en contra de la normalització lingüística que fou consensuada per tots els grups d'aquesta cambra. Vostès tenen la intenció de segregar les aules per raó de llengua. Vostès han fet de la llengua un problema de confrontació entre els ciutadans.

Sr. Conseller, sentint el seu català correcte i precís, m'esforço a creure que som de la mateixa fusta. Però vostè pertany al tall de la destrala i farà mal al bosc, per acció, per omissió o per col·laboració. Però vostè, jo ja li ho dic, no sortirà indemne de la destrossa que vol provocar la radicalitat lingüística del seu govern.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Aquí probablement potser que en Bosch se'n dugui qualche andanada, el bosc i la destrala seguiran exactament igual. Jo no vull la destrala i vull que el bosc i en Bosch en puguin sortir.

Aquesta comunitat necessita una vertadera pau i convivència lingüística. Necessita que la gent estimi la nostra llengua. Necessita que la gent accepti que també hi ha molta gent que no té com a primera llengua la catalana. Necessitam pau. Necessitam complir l'article 18, el 20, el 24, el 35 i tants d'articles de la Llei de Normalització. Lluitaré amb totes les meves forces perquè això sigui així, però que ens respectem tots, els que la tenim com a materna i els que no la hi tenim, sense cap imposició, amb tolerància.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

I.3) Pregunta RGE núm. 5863/11, de l'Hble. Diputat Sr. Llorenç S. Galmés i Verger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a finançament del programa de millora d'instal·lacions i equipaments.

Tercera pregunta, RGE núm. 5863/11, relativa a finançament del programa de millora d'instal·lacions i equipaments que formula el diputat Sr. Llorenç Galmés i Verger del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. GALMÉS I VERGER:

Gràcies, president, diputades i diputats. Molt bon dia a tots. Al darrer Consell de Govern de l'any 2009, concretament el que es va celebrar el 30 de desembre, es va aprovar una línia de finançament de 24 milions d'euros per millorar les instal·lacions i els equipaments esportius.

La intenció del Govern balear del pacte era transferir aquesta quantia des del Govern a l'Ajuntament de Palma i als consells insulars durant l'any 2010, perquè aquests gestionassin els doblers entre els ajuntaments de les seves illes respectivament. La sorpresa va ser quan el 31 de desembre de l'any 2010 només havien firmat els convenis amb el Govern balear els consells insulars de Formentera, Menorca i l'Ajuntament de Palma, amb la qual cosa quedaven pendents de firma els convenis amb el Consell Insular d'Eivissa i de Mallorca.

Els dies de l'any 2010 varen passar sense que els ajuntaments de Mallorca poguessin disposar de les ajudes que els havien promès, ja que la responsable de la institució insular no volia firmar el conveni amb el Govern balear. L'històric president Antich davant la impossibilitat d'aconseguir que després d'un any i mig la seva companya de partit i presidenta del Consell Insular de Mallorca firmés el conveni, va obligar la Fundació Illesport, a pesar de què no li transferís la quantia econòmica, que s'encarregués de distribuir la quantia fictícia entre els ajuntaments.

El president del Govern va convocar a una festa al Consolat de la Mar el 5 de maig a tots els batles de Mallorca, per tal de fer-se una fotografia i anunciar la distribució que arribarien des de la Fundació Illesport a cada ajuntament. Per cert, en aquella ocasió sí que la presidenta insular va voler aparèixer en primera línia de la fotografia.

La gran sorpresa va sorgir després de les eleccions del mes de maig de 2011, quan es mostrà que l'únic ajuntament que havia consignat per escrit el conveni amb el Govern balear, a quatre dies de les eleccions i sense fer-se públic, va ser l'Ajuntament de Lloseta, un ajuntament per cert dirigit per companys de partit dels membres del Govern.

La meua pregunta és la següent, per quin motiu la Fundació Illesport ha hagut de renunciar a l'aportació de 23.952.753 euros per al finançament de millora d'instal·lacions i equipaments, obligant els ajuntaments a haver de pagar les inversions realitzades? Moltes gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme i Esports.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. Efectivamente, tal como el Sr. Diputado ha narrado, los hechos fueron así. Se propuso hacer una serie de gastos en instalaciones deportivas a través de los consejos insulares realmente sin tener disposición de fondos y con la voluntad de endeudarse para 20 años, por un principal de 18 millones de euros, más 6 millones de euros de intereses financieros. Eso con la plena conciencia de que realmente tenían esa dificultad de obtener los fondos y que fueran obras de urgencia o de necesidad.

Claro, se iniciaron una serie de conversaciones con los ayuntamientos, se crearon ciertas expectativas, al final no se firmaron más que una serie de convenios marco con los consells. Sí se firmó al final un sólo convenio con el ayuntamiento que ha explicado el diputado. Pero, al final, bueno, cuando entramos nosotros nos encontramos con una situación de verdadera dificultad porque no había fondos de tesorería. Nos encontramos con un déficit presupuestario extraordinario y con la imposibilidad de obtención de crédito, con lo cual no había otra solución, estábamos abocados a tomar esa determinación. Y sobre todo teniendo en cuenta que en realidad ningún ayuntamiento había, salvo uno, llegado a realizar ningún tipo de gasto, uniendo todas las circunstancias que hemos narrado a esta última en el sentido de que no se había dispuesto de gasto, se decidió lógicamente renunciar a esa aportación.

Finalmente, evidentemente, nosotros, el Gobierno atenderá aquellas situaciones en las que se demuestre que de buena fe se haya podido incurrir en algún tipo de gastos. Pero nada más que eso. Muchas gracias.

I.4) Pregunta RGE núm. 5870/11, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sgreras, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a balanç de gestió de mig any (V).

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta, RGE núm. 5870/11, relativa a balanç de gestió de mig any, que formula la diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sgreras del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, president. Bon dia. Sr. Vicepresident, després de mig any de govern, ens pot detallar les accions i les mesures posades en marxa per afavorir i incentivar els emprenedors de les Illes Balears?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENTE ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sra. Diputada, aquest govern des del principi, fins i tot abans de formar el Govern, des de l'oposició, va dir que volia apostar d'una forma clara i decidida pels emprenedors, perquè de qualque manera els emprenedors són aquelles persones que tenen il·lusió, arriuen el patrimoni, arriuen el temps per a pròpia terra i per a la gent que està al seu voltant.

I en aquest sentit dia 29 d'agost vàrem aprovar la Llei d'emprenedors que havia de tenir un seguit de desenvolupaments. Alguns d'aquests desenvolupaments ja estan posats en marxa. En concret s'ha posat en marxa el finançament a través d'avalis d'ISBA, que ja detallaré i el tema que avui aprovarem de mesures fiscals. Han de tenir altres desenvolupaments, han de tenir desenvolupaments en matèria educativa i també en matèria de coordinació d'accions. Això són feines importants que s'estan fent, que s'han de dur a terme en el futur i que es fan fins i tot ara. Una d'elles que també és molt important -me la deixava- era el tema de la simplificació administrativa.

Tot això ens dóna una certa satisfacció amb la feina feta, tot i que encara queda molt per fer.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, Sr. Vicepresident, per les seves explicacions. Però res d'això no ha servit, autònoms, cooperatives, comerç, emprenedors, en general, el teixit productiu de les Illes Balears avui està passant tot sol la crisi, perquè aquestes mesures que vostè ens ha detallat ara, no han estat efectives, no han servit.

La realitat no és que no només hi hagi hagut més emprenedors que hagin pogut començar la seva aventura empresarial i crear empreses, sinó que 2.615 empreses d'ençà de l'octubre de l'any passat a octubre d'enguany han hagut de tancar les portes, però no acaba aquí, perquè si el Govern no fa efectiu el deute que té amb els proveïdors encara, malauradament, més empreses hauran de tancar les portes. Els pocs recursos econòmics que els pressuposts de l'any 2012 el Govern dedicarà al teixit productiu, tampoc no proposen

mesures, no contenen actuacions que facin preveure que la situació millorarà.

Les mesures tributàries que vostè bé ha dit i que més tard veurem tampoc no contenen prou al·licients significatius que facin que realment siguin una ajuda per als emprenedors i incentivin l'emprenedoria. La Llei d'emprenedors, que vostè també ha citat, avui continua sense dotació econòmica, sense efectes. El que havia de ser el pilar del canvi avui continua essent el que era al principi, el que va ser des del primer moment: una declaració d'intencions, i res més.

Les xifres, la tendència, a més, no només les xifres, demostren que totes aquestes qüestions que vostè..., aquestes actuacions que ens ha dit no han tengut efecte positiu. Per això dic que el balanç de la seva gestió, de la seva actuació, és un balanç negatiu.

Sr. Aguiló, jo li deman que rectifiqui pel bé de les Illes Balears, que actuï, que doni suport al nostre teixit productiu amb mesures efectives. Comenci per pagar el deute que tenen amb tots els proveïdors; segueixi amb mesures que realment siguin efectives i que ataquin d'arrel el principal problema que tenen els nostres emprenedors, que és l'accés al crèdit, al finançament. Doti de recursos la Llei de l'emprenedor, no deixi passar el temps, no esperi que Madrid, que Brussel·les, que els altres li arreglin el problema. Sr. Aguiló, aquest balanç dels sis mesos negatiu, vists els resultats que ara ens han donat...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Diputada, que pagui els proveïdors. Evidentment, si vostès haguessin deixat doblers a la caixa, aquestes coses no haguessin passat.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

De fet, vostè ho sap, la principal política del Govern ha estat equilibrar els comptes públics per fer front al pagament a proveïdors, aquesta ha estat la principal lluita d'aquest govern des del primer dia, i en aquest sentit li puc dir que els proveïdors ara tenen un full de ruta marcada per quan podran cobrar. No tothom, encara, però hem avançat moltíssim respecte de la situació del mes de..., de 30 de juny, que és quan vàrem entrar nosaltres. S'han fet avanços tremendament importants.

I quant als emprenedors, aquesta llei que vostè diu que està buida i va tenint contingut a mesura que passa el temps, i que feim més feina, vàrem aprovar fa poc temps un aval d'ISBA pel qual 1.300 emprenedors s'han posat en marxa. Aquestes xifres de destrucció d'empreses són certes, encara tenim una inèrcia de destrucció d'empreses, però si ens fixam en les empreses que s'estan creant aquí el nombre va millorant de mes en mes, i tot això encara quan no s'ha desplegat per complet el funcionament de la Llei d'emprenedors, que ja dic que encara requerirà un temps més, i en aquest sentit és clar que la política econòmica que hem marcat és l'adequada.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

(Aldarull a la sala)

1.5) Pregunta RGE núm. 5857/11, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a polítiques per tal de sortir de la crisi.

Passam a la cinquena pregunta, RGE núm. 5857/11, relativa a polítiques per tal de sortir de la crisi, que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, Suècia és un país freqüentment emprat com a model pels defensors de l'estat de benestar o de la socialdemocràcia. Per als defensors de l'estat de benestar Suècia és la confirmació que és possible conjugar el creixement econòmic amb la completa provisió estatal dels serveis socials. Però aquests defensors pareix que no saben que el model suec va començar un procés de caiguda els anys setanta que va culminar en una greu crisi als inicis dels anys noranta, crisi que va posar en evidència la inviabilitat d'un estat del benestar il·limitat.

El model suec requeria un baix nivell d'atur a més d'un creixement econòmic elevat estable, tan sols així es podia garantir la viabilitat del model sense haver de recórrer a nivells d'imposts exageradament alts. El model va començar a esquarterar-se quan aquestes condicions varen deixar de donar-se, fonamentalment per la davallada del preu del petroli els anys setanta. Els governs suecs varen intentar fer front al desequilibri entre els ingressos i els costos amb l'augment dels impostos; d'aquesta forma la càrrega tributària va passar del 28 al 56% del PIB entre 1960 i 1989, mentre que la despesa pública va augmentar del 31 al 60% del PIB.

Durant aquesta etapa l'estat es mantenia com l'únic proveïdor dels serveis del benestar, i paral·lelament la inflació, l'atur i el dèficit públic varen continuar augmentant. L'estat del benestar suec, doncs, s'hagué de reformar, i aquesta reforma fins al moment té dues vessants fonamentals: d'una banda, s'han controlat els costos excessius de l'estat del benestar i s'han reduït prestacions excessives i es controlen les despeses als governs regionals i, d'una altra banda, es varen desmuntar els monopolis estatals sobre els proveïdors de serveis de l'estat del benestar i es privatitzaren empreses i serveis. I encara el més notori va ser la introducció de la iniciativa privada en la prestació dels serveis públics, com educació i els estalvis per la jubilació. L'estat proveeix de finançament públic directe i indirecte per aquests serveis, els quals són proveïts tant per ens públics com privats.

En aquest sentit voldríem demanar al vicepresident econòmic quins ensenyaments aplicables a les Illes Balears es poden treure de les polítiques dels estats nòrdics.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President, Sr. Diputat, és evident que cada país, cada regió, té la seva personalitat i les seves característiques, però també és evident que hem d'aprofitar aquelles experiències dels països que han passat per situacions semblants o que tinguin..., idèntics al que estam vivint ara, i un cas clar és Suècia, que durant molts d'anys va ser governat per la socialdemocràcia, fa vint anys, pràcticament ara, que està governat per partits de dreta, per partits que fan una gestió econòmica ortodoxa, i en aquest sentit...

(Petit aldarull a la sala)

...i en aquest sentit és cert que la forma de consolidar l'estat de benestar no va ser la pujada d'impostos, que va dur a un camí sense sortida, a un carreró sense sortida cap a finals dels vuitanta, principis del noranta, sinó que la sortida va ser, com vostè mateix ha dit, un control de la despesa, número u, un control de la despesa, i, número dos, un procés de reformes on la iniciativa privada podia entrar a produir serveis públics finançats per l'estat.

Jo crec que és un camí que val la pena reflexionar i que és un camí que val la pena conèixer bé perquè d'aquí podem treure ensenyaments positius, tot i que és cert, com he dit al principi, que som països diferents i realitats diferents.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 5848/11, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a rectificació de la política de retalls aplicats a l'ensenyament.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, RGE núm. 5848/11, relativa a rectificació de la política de retalls aplicats a l'ensenyament, que formula el diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca.

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, dia 2 de desembre els sindicats d'educació entregaven a la Conselleria d'Educació i a la Conselleria de Presidència un manifest titulat *Ni una passa enrere, pel manteniment de la qualitat de l'ensenyament públic*, signat per més de 200 centres d'infantil i primària, secundària, d'adults, escoles oficials d'idiomes... D'una forma o altra els centres li han fet arribar el seu malestar, i és lògic que aquests centres i aquest parlament vulguin conèixer quina és la valoració que fa el Govern o que fa aquest conseller sobre aquest manifest i sobre el seu contingut.

Aquesta és la pregunta, quina és la valoració que fa el conseller del contingut d'aquest manifest i de les peticions i les expressions de malestar d'aquests centres escolars?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Bàsicament la valoració en faig és que tenen tota la raó, tenen tota la raó, i quan hàgim pogut acabar de pagar tot allò que començaren a deixar de percebre des del febrer i l'abril i trobem la senda de poder-los pagar quan toca, no tocar-los doblers dels comptes, com es feia, sense permís, de no poder tenir assegurada la nòmina, de no poder pagar els arquitectes, proveïdors, constructors i amb càrrecs sense pressupost, quan hàgim pogut fer tot això, podrem fer tot allò que pensam que hem de fer dins les escoles.

Tenen tota la raó, mai no els havien d'haver fet això. I el que feim és tractar d'ordenar tot aquest guirigall per intentar tenir un projecte que valgui la pena per a aquesta comunitat.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Jo crec que és un bon punt de partida, però hem de recordar algunes coses. De forma reiterada el Govern ha dit que no pretenia executar cap mesura que suposi un retall de cap servei bàsic; ho vam escoltar ahir una vegada i una altra. Vostè també ho ha dit de la Conselleria d'Educació.

És evident, emperò, que la comunitat educativa no pensa el mateix; dia 2 de desembre eren més de 200 centres educatius; ara ja són quasi 300. Alguna cosa està passant. Deu compartir amb mi que la percepció de la comunitat educativa no coincideix amb la del Govern; ella sí que, contràriament al que vostès defensen, pensa que s'ha retallat en educació i sí que s'ha retrocedit. També deu compartir amb mi que aquest clima a l'escola no es idoni per avançar pel camí de l'excel·lència. Aquest clima és un greu entrebanc per lluitar contra l'absentisme escolar, contra l'abandonament escolar... Aquest clima no dona ni confiança, ni estabilitat, ni prestigi, ni res de tot allò que és necessari per millorar els nostres centres educatius. Sense tot açò no hi haurà una bona educació, sense una bona educació aquest país no anirà enlloc.

Des del nostre grup només li podem reiterar una convicció: valdria la pena recuperar novament l'espai de diàleg i acord, avui fracturat, amb la comunitat educativa. Crec que de tot açò tots en sortiríem guanyant. Crec que hauríem de fer més cas a allò que diuen els experts; mentre els experts ens diuen que cal apostar per l'educació i la formació per sortir de la crisi, vostès aposten per retrocedir en l'ensenyament. Una política que des del seu punt de vista, des del punt de vista del manifest, és errònia, és erràtica per part del Govern, ha generat aquest malestar, aquest desconcert, i una sensació, jo crec que vostè també hi coincidirà, de supervivència.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Miri, aprofit, ja que diu vostè que dels 200 són a 300, avui veu les notícies sobre la situació dramàtica de concertada? Li explico el que han fet en concertada? Ho saben. Els he d'explicar tot el que m'ha dit l'associació de directors? Perquè tots han vingut, el diàleg no està romput, eh? Amb tots i cada un dels sindicats s'han reunit aquest conseller i els seus directors generals; amb associacions de transportistes, que normalment no s'hi havia de reunir perquè era una mecànica absolutament consolidada, el transport, però és que ja em varen dir "Rafel, en acabar el gasoil que tenc dins el depòsit del combustible -i ho sap el conseller, que vàrem tenir una reunió- s'ha acabat el transport, pel que ens deveu". Se'ns ha acabat tot.

(Remor de veus)

No, no, no, és que això no ho volen escoltar. I jo què vol que els digui?

(Més remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Sr. President... Paga; també he anat al calaix a veure si n'hi havia, i sabeu què he trobat?, factures.

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Per favor, l'oposició...

(Aldarull a la sala i aplaudiments)

Ho deixam anar ja d'una vegada i ens posam a fer feina, a veure si en sortim entre tots? Gràcies.

(Més aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor... Sr. Bosch, està en ús de la paraula. Si en vol fer ús...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

És que els posa nerviosos, quan els cont tot el que he trobat, és que..., jo què vol que els digui?

(Més aldarull a la sala)

Estic disposat a assumir la responsabilitat de tot allò que passi en el sistema educatiu i mentre sigui conseller, i quan sigui docent una altra vegada en el meu col·legi, a partir de dia 1, però si volen deixam anar ja..., i ens posam a fer feina per un possible pacte, i sobre despesa mínima que hem de posar en aquest parlament en el departament d'Educació, que estic segur que el president és el primer interessat. Ara, si cada vegada m'han de contar tot el..., jo els recordaré el que encara em queda per pagar. Què volen que faci?

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 5867/11, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a balanç de gestió de mig any (II).

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta, RGE núm. 5867/11, relativa a balanç de gestió de mig any, que formula la diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, en sis mesos, amb una situació política i econòmica molt difícil, tant pública com privada, amb unes dades que vertaderament són molt dures de nombre de persones aturades, que arriben a les 97.000 persones; amb unes xifres de destrucció d'ocupació vertaderament brutals, 10.000 llocs de feina el passat mes de novembre; amb un munt de gent que ha esgotat prestacions per la durada de la crisi, més de 25.000 persones a les nostres illes ho han esgotat tot; i sobretot amb una previsió de cara a l'any que ve que encara la situació serà pitjor.

Davant aquesta situació en aquests sis mesos, el Govern com pot, com pretén, quines són les mesures, en definitiva, per lluitar contra l'atur?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President, Sra. Diputada, vostè sap que les mesures que hem anunciat són bàsicament d'un canvi de política econòmica important, que està centrat en l'equilibri pressupostari per una banda, per mirar de fer els pagaments, els pagaments, de tot allò que s'ha de pagar, per no deixar enlaire, perquè no hi hagi persones i empreses que no puguin continuar fent feina perquè el Govern té un deute amb ells. I, per altra banda, mirar de fer les reformes que siguin necessàries perquè els recursos puguin ser mobilitzats per part del sector privat i també del sector públic.

En aquest sentit jo vull dir que aquestes són les línies principals, però mentrestant s'ha d'apostar per altres, mentre aquest canvi es va produint, i una de les altres són les polítiques actives d'ocupació, polítiques actives d'ocupació que de qualque manera tenien problemes molt grans de gestió que estam arreglant en aquest moment. Amb aquestes línies la situació necessàriament haurà de canviar en els propers mesos.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada...

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Governar és alguna cosa més que teoritzar sobre el model econòmic, sobretot per a tanta de gent que no té res i per a la qual l'atur és el problema principal. I què ens passa?, que passam, i aquesta és la impressió i li ho dic així de clar, passam d'un compromís quasi personal, personal, del president d'aquesta comunitat autònoma en plena campanya electoral, de fer-se seva aquesta responsabilitat davant cada nou aturat, passam d'açò a simplement renunciar de manera sorprenent quasi a actuar d'una manera directa, i la constatació en són els pressuposts, aquesta passa enrere d'allò públic en favor de reactivar economia i en favor de polítiques actives.

Han fet una passa enrere molt important, i per tant en aquest sentit el que veim és que aquestes mesures, durant sis mesos que estan treballant, no tenen resposta, i per tant què preocupa?, preocupa que els experiments, aquesta ortodòxia, no tinguin resultat. I constatam açò bàsicament perquè si en un moment determinat valoraven, i el seu propi equip assenyalava que en un parell de mesos serien capaços de capgirar les tendències, aquestes tendències no es capgiren.

Per tant alguna cosa més haurien de fer, sobretot no renunciar a actuar, pensant i deixant que una reforma laboral vagi resolent els problemes dels ciutadans...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Governar és compromís i li demanàriem aquest compromís amb les persones aturades, el mateix compromís que el president.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, per favor...

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Barceló, jo crec que, actuacions, moltes, i moltes d'elles per posar ordre en la situació anterior, i justament en polítiques d'ocupació activa especialment. No importa recordar com es varen signar molts de convenis amb ajuntaments quan no hi havia possibilitat de fer-los efectius; no importa recordar com es varen presentar subvencions que no podien existir, a les quals no es podia fer front, i en aquest sentit dins l'organisme que està fent front a les polítiques actives s'està fent una feina molt, molt, molt important de posar en ordre pràcticament tot això.

I li puc dir que, per exemple, des que hem arribat nosaltres s'ha posat en marxa un projecte per a persones desocupades amb especials dificultats, amb 2.800.000 euros de pressupost. S'ha posat també una altra línia de programes experimentals d'ocupació, amb pràcticament 7 milions d'euros de pressupost, de dotació. I en definitiva s'estan posant en marxa moltes altres línies, com un pla de seguiment dels programes, per saber quins són els que funcionen i els que no, per tenir informació de quins són els adequats i els que no, que realment ens donaran un canvi del que eren les polítiques actives d'ocupació per unes altres molt més eficaces.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

I.8) Pregunta RGE núm. 5868/11, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a balanç de gestió de mig any (IV).

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta, RGE núm. 5868/11, relativa a balanç de gestió de mig any, que formula la diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, president. Sra. Castro, ens pot informar de com ha gestionat vostè en aquests sis mesos la renda mínima d'inserció? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. La renda mínima d'inserció, que és una renda per a persones i nuclis familiars en risc d'exclusió social, i l'objectiu de la qual és la inserció social, s'ha gestionat complint la resolució de la consellera Santiago que hem trobat, i gestionant el pressupost que hi havia per a això, de 2.957.218,40 euros. S'ha repartit al Consell de Mallorca, el de Menorca, el d'Eivissa i el de Formentera, que són els que gestionen, fan la gestió directa d'aquestes ajudes.

Com deia, estam d'acord amb el decret 117/2001, s'ha fet l'aportació anual, es va fer al Consell de Mallorca el 6 de juny, el de Menorca el 19 de maig, a Eivissa el 19 de maig i a Formentera el 28 d'abril.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Castro, això no és un balanç de gestió, no és el balanç de gestió d'aquests sis mesos. Vostè havia de venir aquí avui a informar a aquest parlament quantes persones han quedat fora ajuda, fora assistència, fora de la xarxa que atorga la renda mínima d'inserció. Vostè avui havia de venir aquí a dir quantes persones hi ha en risc de pobresa que no es poden atendre. Vostè havia de venir aquí avui a dir quantes dones, quants de menors hi ha en situació de risc. Per tant, no ha contestat la nostra pregunta, no ha informat el Parlament de com està la situació.

Jo li ho diré. Avui en dia tenim un 20% d'índex de pobresa a la nostra comunitat, vostè té un marcador claríssim davant la porta de la conselleria, cada dia quan passa vostè ha de veure la filera de les persones que esperen ajuda a la parròquia dels caputxins augmenta cada dia. Vostè sap que aquesta situació és insostenible, els ajuntaments, els serveis socials, les parròquies, Càritas diuen, adverteixen del perill que hi ha de fractura social i que aquesta fractura es cronifiqui.

A més a més, el president de la comunitat diu que l'any que ve serà molt pitjor, que la situació serà molt dura.

Miri, l'any 2010 es varen dedicar 5.600.000 euros a renda mínima d'inserció, i vostè du 3.800.000 euros, què dirà a les persones que no podran tenir la renda mínima?, que esperin a pagar les seves factures d'aliments, d'escola, d'habitatge, de lloguer, que esperin que vostè cerqui crèdit, modifiqui el crèdit per donar més doblers a aquestes partides? Miri, les persones no poden esperar, i nosaltres serem la veu d'aquestes persones en aquest parlament i demanarem per a elles justícia social.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President, Miri, Sra. Obrador, a la pròxima pregunta, si vostè vol, m'escrui la resposta i jo contestaré el que vostè vulgui, el que vostè m'escrigui, jo li ho llegiré. Perquè vostè, si no li contesto, sempre té aquest costum, si no li contesto el que vostè vol no es dona per satisfeta.

Jo li he contestat el que s'ha gestionat i com s'ha gestionat, vostè em parla d'índex de pobresa, em parla de moltes coses. Evidentment, en som conscients i som conscients sobretot de la situació que ha trobat aquest govern, jo crec que el vicepresident no ha contestat molt clar a una anterior pregunta, els calaixos estaven buits, no hi havia sous a la caixa. Ho ha dit molt clar també el conseller Sr. Bosch, ja està bé de cada dia el mateix, ja està bé, perquè si volen en podem dir moltes, de xifres, deixi'ns treballar. Jo li asseguro que, com ha dit el president, tots estam convençuts que el pròxim any serà molt pitjor, econòmicament serà molt pitjor, però la gestió d'aquest govern serà molt millor que la del govern anterior i volem donar esperança a tota

aquesta gent que ho passa malament perquè l'any que ve, gràcies a la gestió d'aquest govern, no ho passaran tan malament, perquè si ara no es pot ampliar la renda mínima, no es pot pagar als proveïdors, no es poden pagar totes aquestes ajudes és gràcies a la gestió del govern del pacte de progrés de l'anterior legislatura.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 5865/11, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a espais protegits.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE núm. 5865/11, relativa a espais protegits, que formula el diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Territori, vostè, crec que intencionadament va deixar caure la possibilitat d'una certa coincidència de criteri sobre quins terrenys s'han de desprotegir. Jo perquè avui quedí prou clar li demanaria, què entén vostè, Sr. Conseller, per urbanització acabada i que, per tant, no ha de figurar dins un espai protegit?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, bé, no passarà res perquè tenguem coincidència, jo coincidisc completament amb el que li posaven entre cometes a vostès a un diari d'Eivissa, un periodista que ho posava entre cometes perquè ho ha dit, si no ho ha dit li ha de telefonar i li ha de rectificar; però és que vostè va fer un escrit seu, després d'un parell de dies, i també coincidisc en una sèrie de coses. No voldria amb això crear-li problemes, perquè si li he de crear problemes, hem de discrepar i almenys estarem contents tots.

No crec que aquest sigui ni el lloc adequat ni jo som la persona més adequada possiblement per donar-li una classe magistral sobre què és una urbanització acabada o no, el que sí li puc dir, en base al que he pogut llegir de vostè i el que he pogut "discrepar" amb vostè, és que crec que estam més a prop que no enfora.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, perquè quedi clar el grau de coincidència. Miri, una unitat d'actuació, tal com marca la llei, completament parcel·lada, cent per cent urbanitzada, amb els serveis bàsics que preveu la llei a cadascuna de les parcel·les, podem coincidir que és una urbanització acabada; 60, 70, 80 metres de carrer asfaltat amb quatre faroles, no és una urbanització acabada. El primer cas, sí és un projecte d'urbanització, segurament; el segon és un projecte d'especulació territorial, és un frau urbanístic.

El problema és que ens temem que des de la seva conselleria, la interpretació amb la qual es juga és aquesta darrera, si no, haurà de pensar que alguns membres del Partit Popular estan fent interpretacions de la seva feina, equivocades, perquè algun alcalde ja ha aventurat i ha assegurat la futura construcció en espais avui protegits de més de cent habitatges.

Sr. Conseller, miri, si la seva primera decisió en matèria de territori en aquesta legislatura passa directament per desprotegir tot allò que els passat govern va protegir, malament anam, li augur poca coincidència, perquè em fa l'efecte que la interpretació que avui ha fet de les meves paraules és interessada, no és real. Si vostè realment vol treballar per la via de protecció, si vol treballar en una de les altres àrees que són a la seva conselleria, que és la de medi ambient, que principalment hauria de preservar els valors naturals i paisatgístics de les nostres illes, ens tindrà devora segurament; si vostè treballa en la línia contrària, no ens hi tindrà. I jo li faig una recomanació, demani al president que li llevi de damunt les competències de medi ambient, perquè evidentment van o han d'anar en la direcció contrària en la que crec que vostès treballen en matèria de protecció, millor dit, de desprotecció territorial.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies. Bé, en sentit molt estricte hem d'entendre per urbanització acabada aquella que s'ha executat conformement amb el planejament i ha esdevingut urbà. Ara bé, el sòl urbà -i li ho llegesc textualment-, el sòl urbà és un concepte que va molt més enllà d'aquesta definició tan estricta. Pot estar per dues vies: consolidat per la urbanització o consolidat per l'edificació. I, si vol, li llegesc tot això perquè ve d'una llei que vostès aprovaren a Madrid. El mateix, aquesta situació de sòl urbanitzat exclou directament la situació de sòl urbà, o ha de ser una cosa o l'altra. Sr. Boned, o està embarassada o no està embarassada. Per tant o una o l'altra.

(Remor de veus)

I nosaltres de cap manera no volem desprotegir res que sigui digne de desprotegir. De fet, vostè, sincerament, Sr. Boned, no sé què somnia els vespres, però no deu escoltar el que li dic aquí o el meu llenguatge tavernari no és capaç d'arribar-li. Escolti, carrers, faroles, clavegueram, amb això feim feina, vostè diu que em llevin les competències de medi ambient, el president deu saber el que ha de fer, evidentment.

Escolti, no vaig en la direcció que vostè diu, és que vostè vol repetir una mentida cent vegades per veure si la torna veritat, és que o no m'entén suficientment o no em sé explicar, no sé com dir-ho ja, *a lo mejor en castellano*, és que no ho sé, digui-m'ho ...

(Rialles)

... és que no sé la manera d'entrar-li, al seu coret. No volem desprotegir res que sigui digne de desprotecció, volem desprotegir, no, volem tornar al que és normal una urbanització que ja ho era, i en això coincidirem.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

(Aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 5859/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de la gestió d'emergències.

Pregunta núm. 10, RGE núm. 5859/11, relativa a la millora de la gestió d'emergències que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats. El tema de fons que avui ens ocupa és una mostra més del que ha intentat explicar tot el Govern durant aquests dos darrers dies de debat de pressuposts, i tot i així sembla que n'hi ha que encara no ho han entès. Com gestionam millor, com, optimitzant els recursos i aprofitant les sinèrgies, en definitiva, com en menys, però fent més feina es poden obtenir millors resultats.

Ja vàrem dir ahir que no era el moment de reclamar més centres 112, que ara era el moment de tenir un centre SEIB 112 eficaç i eficient. Ara és el moment de millorar la coordinació de tots aquells professionals que dia a dia realitzen la seva tasca en els cossos d'emergència: policies locals, bombers, tècnics d'emergències i la resta. Ben segur no tendran tots els recursos materials i tots els mitjans de haguessin desitjat; de ben segur no és tan fàcil fer cas al que deia ahir una portaveu, que descongelin, descongelin i descongelin, però de ben segur vostès sí garantiran les nòmines dels professionals que vetllen per la nostra seguretat. De ben segur vostès sabran com compartir mitjans humans i materials, sabran com alliberar despeses supèrflues i burocràcia per centrar els esforços amb el que vertaderament importa: una atenció als ciutadans més eficient, més eficaç i, en aquest cas, quan es tracta d'emergències, més ràpida.

Per això volem saber, Sr. Conseller, quines actuacions duen a terme des de la Conselleria d'Administracions Públiques en matèria de millora de la gestió d'emergències.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, diputada. Ja ens agradaria descongelar el que hi ha congelat, però és que no hem trobat ni el microones. Una de les prioritats bàsiques de la conselleria és impulsar la integració dels diversos organismes d'emergències al SEIB 112, l'112 és cada vegada més conegut com el telèfon únic, com vostè sap, d'emergències, tal i com ho demostra l'augment constant del nombre de telefonades i d'incidents gestionats per aquest organisme. L'112 no és tan sols un telèfon d'atenció, de telefonades d'emergència, sinó que també és un sistema de gestió integral de les emergències, en el qual han d'estar interconnectats la majoria dels serveis davant d'una situació de risc per facilitar i agilitar la transmissió dels incidents que els ciutadans transmeten a aquest organisme.

Per tant, un dels objectius fonamentals per al funcionament eficaç de l'112 és la integració de tots els organismes en competència, en seguretat i en emergències que es puguin veure implicats en la resolució d'una determinada situació d'emergència. Les integracions permeten, per tant, compartir informació en temps real amb els organismes i les entitats que intervenen fent més eficaç el servei i la resposta a la ciutadania. Millorar la coordinació, també s'aconsegueix una disminució en el temps de resposta de les demandes i una millor adequació del desplegament de recursos a les necessitats d'aquesta emergència concreta.

Hi ha diferents nivells d'integració, un nivell d'integració física i un nivell d'integració telemàtica, tècnica o remota. Actualment ja hi ha un gran nombre d'organismes connectats a aquest nivell i ara mateix es comença a aconseguir el nivell d'integració física. El primer organisme que ho farà serà el servei de bombers del Consell de Mallorca amb el qual s'acaba de signar un conveni amb la presidenta, per tal que a partir de dia 2 de gener les telefonades del 085 es rebiran al SEIB 112 i un operador de bombers estigui present físicament durant les 24 hores al centre de l'112.

En aquests moments, es mantenen també converses amb el SAMUR 061 per aconseguir també aquesta integració física, perquè actualment disposam d'una integració tècnica, però la complexitat d'aquest organisme fa molt més complicada aquesta integració. També donam informació a la policia local ...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 5856/11, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió amb propietaris afectats per incendis forestals a Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Onzena pregunta, RGE núm. 5856/11, relativa a reunió amb propietaris afectats per incendis forestals a Eivissa, que formula la Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, Sr. Conseller. Crec que la pregunta d'avui demostrarà que lluny de ser un dubtós conseller de Medi Ambient, ho està fent molt bé. No és gratuït ni passió de company, sinó polítiques aplicades al territori, i avui parlarem de política forestal.

Tots sabem, basta anar pels nostres camins i les nostres carreteres, que quasi la meitat, un 45% del nostre territori, són boscos, són boscos no exempts d'un gran perill amb la transcendència que tenen els incendis per al nostre territori, i a Eivissa malauradament els dos darrers anys ho hem patit en carn pròpia, exigeix passar de la política de les paraules i de treballar, quan ja s'ha cremat, per fer una veritable política forestal en dues grans línies: una primera, prevenir; i una segona, tenir els mitjans per ser eficient en l'extinció.

En aquest sentit, fa unes setmanes ens explicava que es fa feina des de la seva conselleria en el I Pla de gestió forestal i en el IV Pla de defensa d'incendis, però ens consta, perquè va venir fa uns dies a Eivissa, que no ens conformam amb això, sinó que estam fent feina amb mesures de xoc, amb mesures urgents per afrontar el que ja és una realitat, repetesc, a l'illa d'Eivissa, que és que feim mentrestant estam redactant aquests documents, que si volem que estiguin ben fets, evidentment no és una cosa que es faci en un dia, per evitar incendis futurs, i això passa per una correcta gestió dels nostres boscos.

En aquest sentit li demanariem que ens explicàs les actuacions que té previstes de caire imminent per part de la conselleria per fer front a una situació d'abandonament que fins ara unes polítiques tremendament demagògiques han fet que lluny de tenir uns boscos amb el menor risc possible d'incendis, tenguem uns boscos abandonats i amb un greu perill, jo diria que estam asseguts damunt un polvorí.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Sí, moltes gràcies, president. Sra. Diputada, diguem que la conclusió que varem dir l'altre dia a Eivissa, el passat divendres dia 16, ha estat molt positiva. Varem tenir l'oportunitat de reunir-nos amb tota una sèrie de persones afectades pels incendis que, desgraciadament, hi ha hagut a Eivissa, també amb la nova associació que s'ha constituït recentment, varem tenir ocasió, com bé deia vostè, de coincidir i fins i tot discrepar en determinats moments, però crec que va ser un diàleg enriquidor, almenys per part meua, jo en vaig sortir molt satisfet, tot i que en determinades cosetes que se'ns demanaven. Em vaig postular més amb reserves perquè no tenia clar que es poguessin dur a terme.

El que sí queda clar, molt clar, i és una cosa que m'ha anat traslladant el president del Consell Insular d'Eivissa, ho fa -no vull dir amb això que sigui pesat, però- cada setmana ho repica i ho torna a repicar que si a Eivissa hi ha una cosa que a dia d'avui té la gent sensibilitzada és tot el relacionat amb els incendis, amb la repoblació forestal i amb les actuacions que hem de fer per evitar-los.

Per tant, què hem fet? Hem començat, tal com varem anunciar a la visita que férem amb el president el passat octubre, a posar un en marxa un pla d'autoprotecció, perquè hi ha moltes casetes disseminades i l'única manera d'actuar és que cadascun atengui clar quin risc té i què hauria de fer per defensar-se a nivell individual davant un possible incendi. En aquest cas, férem la primera reunió per donar a conèixer les històries relacionades amb l'autoprotecció i a la vegada el que férem va ser, com vostè sap, repartir un formulari de sol·licitud d'avaluació del risc, perquè cada un dels propietaris ens puguin fer arribar aquest formulari i es puguin dirigir a IBANAT, a la conselleria, per dir "vull que vengueu a ca meua per dir-me com he d'actuar davant un possible risc d'incendi i quines actuacions he de fer a les zones que tenc arbrades, quines faixes de protecció necessit per evitar que la meua casa pugui tenir un problema". A part d'això també els comentarem que continuam fent feina amb el IV Pla de defensa contra incendis forestals que, com bé vostè sap, el 2009 havia d'estar redactat, perquè va acabar el III, no es va fer, idè nosaltres ara, amb menys d'un any, el tendrem redactat.

I també feim feina, i ho varem traslladar a Eivissa, en el Pla forestal. Mentre arriba aquest pla hem obert una sèrie de mesures transitòries, concretament per a Eivissa, que van des de visita a propietaris, senyalització, execució de faixes de defensa,

cursos i xerrades, etc., per preveure que la gent estigui preparada contra incendis.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.12) Pregunta RGE núm. 5862/11, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions per tal de millorar la situació econòmica de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats.

Passam a la pregunta núm. 12, RGE núm 5862/11, relativa a actuacions per millorar la situació econòmica de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats que formula la diputada Sra. Aina Maria Aguiló i Garcías del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, un estudi en profunditat del nou pressupost ha duit a aquest grup parlamentari a assistir amb la boca oberta a l'estat d'execució dels pressuposts anteriors. En aquests, és a dir, als pressuposts prorrogats, he de dir que en aquesta anàlisi i amb la denúncia de les males arts pressupostàries del govern anterior no respon al tòpic, i tu més, sinó que ha fluït d'una manera natural ja que el compliment dels pressuposts anteriors varen tenir una influència molt important en l'elaboració del pressupost que ahir varen ser aprovats per aquesta cambra.

I és que, Sr. Conseller, en la passada legislatura mentre es donaven milions a entitats col·laboracionistes i afins es regatejava moltíssim amb l'assistència social i es deixava sense calefacció els centres escolars. Amb això s'intentava donar la sensació que la crisi econòmica no era per tant, que hi havia brotes verdes i que prest sortiríem de la crisi i s'evitava que alguns grups que creen opinió poguessin fer de caixa de ressonància del que vertaderament passava que no és, ni més ni manco, que allò que a ells els fa tant de mal, a l'oposició, la festa del pacte perquè els ressona en el més profund de la seva consciència política, un deute que afectarà els pressuposts dels anys 2012, 2013; un deute considerable que s'ha hagut de reflectir en el pressupost de 2012 i per front, al mateix temps, en aquest darrer semestre d'aquest darrer any.

Ens agradaria conèixer, Sr. Conseller, sobretot per acabar ja amb la demagògia dins les escoles, per acabar de crispar els claustres, quin deute s'ha trobat la seva consellera, per exemple, amb relació al transport escolar?, és veritat que va trobar un deute de més de 4 milions d'euros?, estava coberta econòmicament la tan publicitada campanya de reutilització de llibres?, es varen deixar deutes de neteja?, deutes de seguretat? En general, què ha passat amb les transferències per a les despeses corrents dels centres?, s'han perdut transferències d'altres administracions?. Quan va arribar a la conselleria, Sr. Conseller, què hi havia pressupostat per a infraestructures?

Tal vegada, Sr. Conseller, hauria de recomanar els anteriors gestors de la conselleria per organitzar la festa dels reis d'orient, donaven regals a tots els nins i no els costava ni un euro.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sra. Diputada. Escoltin, vostè ha enumerat una sèrie de deutes que sap que m'he trobat, en trobat tots aquests deutes, m'agradaria que sigui la darrera vegada que tornem a parlar dels deutes que pagarem.

(S'escolta una veu de fons inintel·ligible)

No, m'ho ha demanat primer un senyor de l'oposició i amb tot el dret... Em deixa parlar, Sra. Armengol, o li sap greu allò que conto.

(Remor de veus)

Si tots posam un punt, si, permetin-me, avui no duc molta sort amb les intervencions. Si posam un punt i apart estam disposats a fer front a tot allò que ens trobarem i a tot allò que haurem de fer front. A poc a poc i amb bona lletra, que em recomanava el meu primer professor. A poc a poc i amb bona lletra farem front i treurem endavant aquest sistema educatiu, els públics, els concertats, els serveis educatius, l'educació especial, el transport, el menjador, les beques i tot allò que conforma el sistema. Li asseguro que mai no s'havia trobat aquest deute. Vull dir, per si queda clar, que supòs que algunes actuacions les va fer l'anterior administració perquè crec que eren imprescindibles fer-les, miri que li dic idò, fins aquest punt podem obrir la mà, però, en qualque moment, i ja que vénen les festes de Nadal, permetin-me públicament desitjar-los un felicitat i educatiu any 2012, m'agradaria que fos l'any de l'inici d'un pacte educatiu i que ens oblidem de quant pagarem i del que ens hem trobat per pagar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 5864/11, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a assistència a fires de turisme especialitzades.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 13, RGE núm. 5864/11, relativa a assistència a fires de turisme especialitzades, que formula la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats. Tots estam d'acord amb la importància cabdal que té el turisme per a les Illes Balears, a hores d'ara ningú no ens discutirà les bondats del nostre producte de sol i platja, però aquesta oferta té el problema, també reconegut per tothom, que és un atractiu temporal, que es pot gaudir d'abril a octubre, però no tot l'any, d'aquí, la contínua insistència de cercar motors per a la desestacionalització del turisme, de cercar nous productes. Si bé són importants les grans fires a nivell internacional, com la recent *World Travel Market*, igualment important resulta assistir a les fires especialitzades ja que poden ser el camí per aconseguir aquesta desitjada desestacionalització. Hi ha fires cabdals en temes molt concrets que ens poden ajudar a trobar els nostres valors afegits que encara no hem destacat pendent de promocionar. Balears és molt més que sol i platja, és gastronomia, és ciclisme, és naturalesa, és patrimoni arquitectònic, és senderisme i molt més. És per això que volem demanar, quina valoració fa de l'assistència de la Conselleria de Turisme i Esports a fires de turisme especialitzades des que vostè és conseller?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme i Esports.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Diputada. Hace dos días estábamos aquí haciendo balance y defendiendo la dignidad con la que la conselleria y el Govern balear asistió a las ferias, a la única feria generalista a la que hemos asistido que fue la *World Travel Market*, que lo hicimos con un 60% de reducción del presupuesto y con resultados más que dignos. En este caso estamos en el caso contrario, las ferias especializadas son ferias de producto, ferias desestacionalizadoras y ferias realmente interesantes. La valoración es también positiva y en el poco tiempo que tengo les voy a intentar dar los principales rasgos y datos sobre las cuatro ferias especiales a las que hemos asistido desde que estamos al frente del Gobierno.

Está la Internacional Golf Travel Market, que fue del 14 al 17 de noviembre en Turquía, es una feria de referencia en el mundo del golf, la ATB asistió con trece empresas de aquí, se atendió a operadores turísticos, prensa especializada, el stand era de 64 metros cuadrados y, bueno, estuvieron expuestos nuestros campos de golf, hoteles y complejos especializados en temas de golf y la Asociación de Campos de Golf de Baleares. Se generaron buenas expectativas y de hecho se solicitó que se celebre en Mallorca el año 2013.

La segunda feria es la EIBTM, que se celebró en Barcelona del 29 de noviembre al 1 de diciembre, es una feria especializada en turismo de incentivos y congresos, a la que no asiste público en general, y bueno participaron 29 empresas de Baleares repartidas en 18 mostradores en un stand de 100 metros cuadrados. Hubo numerosas reuniones, una agenda muy apretada y se nos hizo saber el interés que despierta nuestro destino en el mercado escandinavo. La ATB ha realizado,

realizó tres presentaciones diarias del producto MICE durante los tres días de duración de la feria. Una cuarta es la Internacional Luxury Travel Market que es una feria de lujo, se celebró en Canes entre el 5 y el 8 de diciembre, y es la única feria de lujo a nivel europeo y acaba de celebrar su décima edición con 70 países expositores, funciona con citas prefijadas y el mostrador para Baleares se encontraba dentro del pabellón de Turespaña, hubo unos 1.200 compradores de este producto. Y la última es la feria náutica de París, a la que asistimos entre el 3 y el 11 de diciembre, y ahí el gerente de la ATB mediante un vídeo pudo presentar el proyecto Odisea Sudoe, es un proyecto que se basa, bueno, ustedes lo conocen perfectamente, en la creación de una red estructurada de ciudades marítimas y fluviales donde se ponen en valor nuestros productos culturales.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.14) Pregunta RGE núm. 5869/11, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a balanç de gestió de mig any (IV).

Pregunta número 14, RGE núm. 5869/11, relativa a balanç de gestió de mig any, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. Sra. Castro, després de mig any de Govern, quin és el balanç que vostè fa al capdavant de la seva conselleria? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, el balanç que feim d'aquests sis mesos de legislatura és que s'ha governat amb molta austeritat, amb un gran control de la despesa sanitària per assegurar la continuïtat del sistema, s'ha aconseguit una notable disminució de la previsió del dèficit a final d'any i en aquest escenari hem aconseguit assegurar les nòmines del personal, les prestacions sanitàries i les prestacions socials.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sra. Consellera. L'anterior legislatura cap mes es va deixar de pagar la nòmina, cap mes. Només parla d'economia, vostè ha de donar prestació sanitària. Mirin, estam preocupats i compartim la preocupació del sector salut, anul·len drets en salut als ciutadans, introdueixen copagament amb una targeta sanitària que només és recaptadora, lleva drets socials als treballadors d'ib-salut quan estiguin de baixi, els pitjors tractats de tot Espanya i de tota la comunitat autònoma. Una conselleria que ha obtingut un pressupost que el director general de Pressuposts de la comunitat autònoma reconeix que li manquen 211 milions d'euros, i especialment estam preocupats perquè ha baixat de manera important la qualitat de l'assistència sanitària. Als ciutadans no els enganyarà, milers i milers de ciutadans esperen una intervenció quirúrgica, una consulta o una prova complementària. Vostè mateixa acaba de donar un exemple, prima l'econòmic per sobre de l'assistencial. Vostè continui llevant personal sanitari, baixant l'activitat quirúrgica, l'activitat complementària, les consultes externes. Cada dia acumula centenars de persones a llistes d'espera.

Evidentment, cada un fixa les seves prioritats, però no m'escolti a mi, escolti al sector: Col·legi Oficial d'Infermeria, basta del desprecí continuat al personal d'infermeria; SATSE, *estamos alarmados por la situación que vive el servicio de salud -al que tilda de patios de vecinas*; Sindicato Médico, *panorama desolador, basta, pare la masacre*. Junta de Personal d'ib-salut, *deje de perjudicar y discriminar a los trabajadores*.

Aquesta setmana 600 treballadors de primària li han demanat que no desapareixi. Baixi, Sra. Consellera, dels núvols, faci feina i doni atenció. Avui el BOIB és el darrer exemple de l'esquizofrènia del servei de salut ...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

... un contracte per fer interrupcions voluntàries d'embaràs a una entitat privada.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Thomàs. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, en sis mesos, Sr. Thomàs, hem fet més que vostè en dos anys, hem elaborat i hem aprovat un pressupost en aquest parlament per a l'any 2012, però jo supòs que vostè em pregunta també per temes socials, durant aquest sis mesos hem pagat puntualment la nòmina de la dependència, hem pagat la targeta bàsica, es paguen ajudes a entitats socials que estaven paraulades, però que no tenien convocatòria ni reserva pressupostària i es paguen als proveïdors i intentam resoldre el problema que hi ha amb les residències per falta de pagament a les empreses proveïdores.

Quant a salut jo li he parlat de temes econòmics, però al mateix temps que s'han assegurat les nòmines, que s'han assegurat les prestacions, que s'han assegurat les prestacions socials i sanitàries, les nòmines vostè no les va deixar de pagar, però estaven assegurades només fins a setembre a Inca i fins a novembre a Manacor. Al mateix temps que hem assegurat tot això hem elaborat el Pla ib-salut 2020 que marcarà les línies estratègiques d'actuació de l'ib-salut amb molta eficiència. Hem negociat el nou conveni amb AVIBA i hem assegurat durant aquests mesos el transport de pacients que s'han de desplaçar, que vostè havia negat als pacients trencant el conveni amb les agències.

Hem fet el projecte d'integració de Gesma i de les fundacions a ib-salut; el projecte de gerència única a Mallorca; per primera vegada s'ha reunit un consell d'àrea a l'àrea de salut d'Eivissa i de Formentera, consells que vostè ni tan sols va formar; s'han fet reunions i accions a diferents municipis amb els responsables municipals i amb els ciutadans recollint les seves queixes i les seves preocupacions i resolent-les en molts de casos; s'han disminuït els directius; s'ha desburocratitzat primària en gran mesura; s'ha nomenat la coordinadora oncològica; l'estratègia de salut sexual i reproductiva s'ha potenciat celebrant la primera jornada de salut sexual i reproductiva en la nostra comunitat autònoma; s'ha potenciat també l'estratègia de cures pal·liatives potenciant la formació del personal i dels cuidadors informals i dels familiars...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

... i com s'acaba el temps no puc seguir, però tenc moltes més d'accions que s'han fet.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.15) Pregunta RGE núm. 5861/11, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obres a l'IES Josep Maria Quadrado.

EL SR. PRESIDENT:

Quinzena pregunta RGE núm. 5861/11, relativa a obres a l'IES Josep Maria Quadrado, que formula la diputada Sra. Maria Asunción Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Sí, gràcies, president. Senyores i senyors diputats. Les obres d'ampliació, reforma i millora de l'institut de secundària Josep Maria Quadrado de Ciutadella varen ser projectades i conveniades el març de 2007 pel llavors conseller d'Educació, Sr. Francesc Fiol, amb l'Ajuntament de Ciutadella. Va ser un govern del Partit Popular qui va gestionar la detecció de necessitats, el disseny del projecte i la licitació de la remodelació d'aquest centre educatiu. El nou edifici, que ha tengut un cost de 4,9 milions d'euros, va ser inaugurat, sense estar acabades les obres, pel conseller d'Educació de l'anterior govern, Sr. Llinàs, dia 7 de març d'enguany. En aquell moment ni estava pressupostada ni havia sortit a concurs la dotació per al material immobiliari, de manera que el nou govern del Partit Popular, ara, ha hagut de fer front i resoldre totes les coses que es varen fer malament. La precipitació i l'error de forçar la inauguració d'un centre que encara no estava llest, perquè els polítics de l'anterior legislatura PSOE-PSM volien penjar-se la medalla i res més, ha provocat un gran nombre de deficiències, varen ser detectades més tard i ara qui ha de donar la cara, com sempre, i ho ha de resoldre és un govern del Partit Popular.

En realitat es va inaugurar una part, com s'ha pogut veure aquesta setmana, quan s'ha estrenat a mitges l'auditori perquè encara hi manquen butaques, il·luminació i altres elements. Aquell anterior govern, que vivia de titulars i d'anuncis no de fets ni d'actuacions executades, no podia esperar, volia una foto abans de les eleccions, que es va obtenir dia 7 de març amb un edifici fet a mitges sense dotació per iniciar el curs 2011-2012. Per tant, Sr. Conseller, quina és la situació actual de l'ampliació, reforma i millora de l'institut Josep Maria Quadrado de Ciutadella després d'haver estat inaugurades, tèdicament, per l'anterior govern?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sra. Diputada. Bé, quina és la situació? La situació hi ha qui l'ha qualificada *que la función arranca sin telón*. Clar, no hi teló, no hi ha cadires, no hi ha moltes coses que supòs que no cabien en el pressupost. Hi ha una relació de deficiències, que li puc passar aquí, en acabats, en exteriors, en fusteria, en instal·lacions elèctriques, en instal·lacions d'aigua. Quan vaig arribar una de les primeres coses que vaig fer va ser posar-me en contacte, el mes de juliol vaig anar a Menorca perquè GESA ens deia que no podia connectar la font especial que necessita aquesta ampliació, que és una idea bastant nova i interessant compartir instal·lacions a un centre de secundària entre l'Ajuntament de Ciutadella i l'escola d'adults i també el conservatori, l'extensió del conservatori, i també l'extensió de l'Escola d'Idiomes. Va ser un projecte que realment ha valgut la pena.

No el tornarem a inaugurar, està inaugurat, que consti, però li promet que nosaltres inaugurarem les coses acabades. Així i tot, ben inaugurat sigui i, repetesc, quan inaugurem una obra començada pels meus antecessors, avui tenc mala sort, quan inaugurem una cosa, com hem inaugurat coses que fa el nostre antecessor, sempre citarem els nostres antecessors i esper que els nostres successors també ho facin perquè l'educació dura, i esper que duri per molts anys, però jo no ho hagués inaugurat mai perquè el 7 de març estava poc acabat, no es podia fer la recepció i mai no s'ha de trepitjar un centre educatiu que no es pot recepcionar. Això em pareix absolutament incorrecte, tot i així ben inaugurat i benvinguda aquesta ampliació de l'institut.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.16) Pregunta RGE núm. 5855/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obertura d'una base Ryanair a Palma de Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 16, RGE núm. 5855/11, relativa a obertura d'una base de Ryanair a Palma de Mallorca, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El sector aeronàutic és un sector vital per a les nostres illes, per a la nostra economia, per a les nostres comunicacions, per al nostre turisme, genera llocs de feina de molta qualitat i és un motor fonamental dins la nostra economia. Balears liderava aquest sector a tot Espanya, podíem presumir de ser la seu d'Air Europa, d'Spanair, de Futura, tenia el *hub* d'Air Berlín, l'hangar d'Ibèria. L'aeroport de Palma, el tercer més important d'Espanya, tenia un lideratge clar en el sector aeronàutic. La legislatura anterior va suposar un dur cop per a aquest sector, va tancar Futura, va tancar Aebal, LTE, es va traslladar Spanair i va tancar l'hangar d'Ibèria. Es varen destruir més de 3.500 llocs de feina només a les Illes Balears.

Avui ens consta la feina que el conseller de Turisme està fent en aquest sector, i darrerament hi ha hagut un anunci, un anunci amb clars i ombres, com és l'anunci de Ryanair d'obrir la seva base número 11 a Balears. Suposa llocs de feina, suposa freqüències, rutes, passatgers de *low cost* que vénen de països emissors importants per a les nostres illes, però a la vegada s'ha posat damunt la taula els riscos que es poden produir. Per això, Sr. Conseller, ens agradaria conèixer quina és la seva opinió. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme i Esports.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Diputada, bueno, ante esta noticia nuestra reacción ha de ser de prudencia. Puestos en contacto con AENA nos comunican que ellos no han llevado a cabo ningún tipo de negociación con la compañía; tampoco es un producto de negociación con este govern. Ha habido una serie de manifestaciones totalmente unilaterales por parte de la compañía en el sentido de que se van a crear esas 17 nuevas rutas, una serie de puestos de trabajo, y que todo ello viene motivado por un incumplimiento de AENA en sus operaciones en Alicante en base a la obligación de emplear una serie de pasarelas.

La cuestión es que nosotros tenemos que estar al margen de estas declaraciones totalmente unilaterales de una compañía que actúa movida, lógicamente, por unos criterios privados y de crecimiento económico, y nosotros tenemos que decir, en primer lugar, que Palma ya era..., en estos momentos está siendo la principal puerta de entrada de las compañías *low cost* a España de turismo extranjero, y en lo que va de año ya estamos un 11,8% comparados con el mismo periodo del año anterior.

Sin embargo también debemos tener en cuenta que existen unas compañías, unas compañías que se han establecido no en temporada alta sino a lo largo de todo el año en Mallorca, que han establecido aquí sus bases, que han establecido aquí un *hub* y que están apostando tanto por temporada baja como por temporada alta. Y ahí es donde tenemos que estar realmente expectantes, puesto que evidentemente el Govern tiene que apostar por la libre competencia, por el libre mercado, especialmente si eso sirve para crear puestos de trabajo, pero el hecho insular nos obliga a estar vigilantes. En este sentido puede haber en este caso determinadas decisiones que realmente lo que vengan a hacer, más que ser positivas, quizás a romper el mercado de las compañías que apuestan por Mallorca durante todo el año, y en ese sentido pues debemos ir con cuidado y debemos estar siempre, como digo, vigilantes por el bien de nuestro turismo.

Muchas gracias.

(Aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 5858/11, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a participació de la Conselleria d'Administracions Públiques en el marc de la Conferència estatal de la qualitat en els serveis públics.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 17, RGE núm. 5858/11, relativa a participació de la Conselleria d'Administracions Públiques en el marc de la Conferència estatal de la qualitat en els serveis públics, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Administracions Públiques, li volem demanar per la participació de la seva conselleria a la Conferència estatal de la qualitat dels serveis públics, i voldríem fer una reflexió.

Consideram que en determinades actuacions que són molt importants per a la nostra administració, fins i tot per a la nostra economia, no és necessari fer una gran despesa pública. Pens que l'enginy, les bones idees i crec que una magistral intervenció com es va produir per part de la Direcció General d'Administracions Públiques en aquella conferència, poden donar moltes respostes per tal de tenir una administració més racionalitzada i més eficient. Per això ens agradaria recordar que efectivament vostès varen preparar dues ponències. Ens agradaria saber quina línia va seguir el Govern de les Illes Balears en aquelles dues ponències, que varen tenir molt d'èxit entre els assistents a aquella conferència. Recordem que és una conferència organitzada pel Govern d'Espanya i a la qual assisteixen governs de diferents autonomies. Per tant consideram que això és important.

I a més també li volem donar l'enhorabona per dos motius. El primer, perquè el Govern creu en la participació directa dels ciutadans d'aquesta comunitat autònoma i és important aquesta participació, com a democràcia consolidada que som, als procediments d'elaboració de normes administratives i legals; per tant creim que utilitzant mitjans tecnològics, utilitzant internet o utilitzant els sistemes que ara són més usats, sobretot per la gent molt jove, és una bona eina per tal de donar impuls a aquesta iniciativa. I també volem donar-li l'enhorabona per aquesta eficiència, aquesta eficàcia que es persegueix de l'Administració pública mitjançant procediments de simplificació administrativa que vostès ja han començat amb l'aprovació del Pla director de simplificació administrativa, i amb els futurs decrets de simplificació que també s'estan preparant.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Josep Simó Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, Sr. Diputat, entre els dies 29 i 30 de novembre va tenir lloc al Palau Euskalduna de Bilbao la tercera Conferència estatal de qualitat en els serveis públics, organitzada per l'Agència estatal d'Avaluació i Qualitat en col·laboració amb el Govern basc. A aquest acte, que es va desenvolupar amb el lema "El valor afegit de la qualitat, col·laboració i participació per ser més eficients", hi varen assistir més de 240 professionals tant del sector públic com del sector privat, i el Govern de les Illes Balears, en concret la Direcció General de Funció Pública, Administracions Públiques i Qualitat dels Serveis d'aquesta conselleria, hi va participar activament mitjançant la presentació de dues bones pràctiques.

Aquestes dues bones pràctiques exposades pels representants del Govern van ser el procés participatiu sobre l'avantprojecte de llei de bona administració i del bon govern a la xarxa social de Facebook, i l'aprovació de la carta marc de les secretaries d'institut d'educació secundària. Totes dues es van presentar per personal d'aquesta direcció general, i hem de valorar la conferència com a d'èxit, i les conclusions assolides varen ser presentades per la professora titular de ciència política de la Universitat del País Basc, la qual va partir del binomi qualitat institucional-benestar econòmic, i va destacar la importància d'incorporar marcs de mesura de la sostenibilitat a les administracions públiques, d'aplicar una perspectiva sistèmica a l'acció pública mitjançant la sistematització de les avaluacions, i el paper dels processos participatius i de les xarxes socials com a eixos dels models de govern i de l'administració.

Tot allò vist i escoltat durant aquesta conferència ens reafirma, a nosaltres, com a govern en la nostra voluntat i en el nostre propòsit de seguir avançant en accions de racionalització i simplificació de l'administració, de fomentar la participació ciutadana, d'avançar en mesures de millora de la qualitat dels serveis, perquè entenem que tot açò, tal com es va dir a Bilbao, també incideix directament en l'economia i en les condicions en què es desenvolupa l'activitat dels ciutadans i de les empreses.

Per tant, atès el que vam poder escoltar allà directament, veim que les accions que pren el Govern de les Illes Balears van en sintonia amb moltes de les accions pioneres que s'estan desenvolupant. Gràcies....

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

(Petit aldarull a la sala)

I.18) Pregunta RGE núm. 5860/11, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a taxes aeroportuàries.

Pregunta número 18, RGE núm. 5860/11, relativa a taxes aeroportuàries, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputats.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidente. El predominio turístico unido al hecho pluriinsular hacen que el transporte aéreo sea de suma importancia para nuestra comunidad, siendo decisivo en el desarrollo de nuestro progreso económico y social. Así el transporte aéreo y sus respectivas infraestructuras en nuestras islas son materia estratégica.

El 90% de visitantes llega a nuestra comunidad vía aérea. Durante el gobierno socialista lamentablemente en nuestros aeropuertos se perdieron tanto pasajeros como volumen de operaciones, provocando preocupación a los agentes económicos de nuestras islas, así como la pérdida de 2.315 empleos en el sector, según datos de los propios sindicatos. Hay que recordar que las tasas aéreas corresponden al ejecutivo central. Su encarecimiento hacer perder competitividad y posicionamiento; incluso provoca que el precio de los billetes no pueda ser más competitivo, como está ocurriendo en Baleares.

Destaca la increíble subida efectuada por el gobierno socialista, sin precedentes, de las tasas aéreas este mismo año 2011 de hasta un 12%, y la posibilidad, y propuesta incluso, socialista, de subida para el 2012. Esta fuerte subida fue criticada por los representantes de las compañías aéreas con presencia en nuestras islas, calificada de falta de sensibilidad turística de los socialistas. Con el actual govern el sector manifiesta su agradecimiento, incluso manifiesta públicamente que por lo menos se les escucha.

Así, ante la próxima fijación de éstas para el 2012, Sr. Vicepresidente, ¿qué importancia tienen para la economía de nuestra comunidad las tasas aéreas? Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. VICEPRESIDENTE ECONÓMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President, Sr. Diputat, la nostra comunitat és una comunitat constituïda per illes, i per tant les portes d'aquelles illes són d'una importància tremenda, i la principal porta sense cap dubte són els aeroports, els diferents aeroports, i en aquest sentit les taxes aeroportuàries són un reflex d'un model de gestió, un model de gestió que ja no dona per a més, que necessita reformes, reformes que es varen anunciar en una determinada direcció i que segurament no són les més adequades.

Per tant nosaltres apostam per dur una negociació amb el Govern d'Espanya perquè les reformes aeroportuàries siguin de..., o duguin la direcció adequada perquè Balears pugui tenir opinió i pugui tenir participació en la gestió dels aeroports, per mirar que les taxes aeroportuàries es puguin adequar a les necessitats de Balears, i en concret en un punt especialment important, que és el tema de l'estacionalitat. Les taxes aeroportuàries a més de reflectir els costos han de reflectir també la demanda, i la demanada no és la mateixa a l'hivern que a l'estiu, i seria un element importantíssim, de primera magnitud, a l'hora de resoldre el problema de l'estacionalitat. Gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

I.19) Pregunta RGE núm. 5847/11, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a copagament sanitari.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 19, RGE núm. 5847/11, relativa a copagament sanitari, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. President de les Illes Balears, fa dotze dies el gerent de l'ib-salut, el màxim responsable de la salut a les Illes Balears i número dos de conselleria, es manifestava, en un escrit dit *Paquete de medidas para la sostenibilidad*, favorable al fet que el copagament s'implantàs a la sanitat pública.

Quina és l'opinió del president en relació amb aquesta qüestió?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Bon dia. Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Jo ho he manifestat en diferents ocasions i ho tornaré a repetir perquè no he canviat d'opinió: no estic a favor del copagament sanitari.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Evidentment això tranquil·litza molt i..., li hem de dir que estam totalment d'acord amb aquesta possibilitat de no posar el copagament sanitari.

També li he de dir, però, que el Sr. Rajoy fa dos dies, en el seu discurs d'investidura, va introduir una qüestió que jo crec que és la primera passa per al copagament sanitari, que és establir una cartera de serveis bàsics i de serveis que no seran bàsics, i fins i tot sabem, perquè ha sortit publicat a diversos mitjans, que el Sr. Rajoy a encomanat a la seva fundació, la Fundació FAES, un informe sobre el copagament que un dia d'aquests ha de sortir.

El fet, també, que el Sr. Aguiló, en compareixença en el Parlament, en comissió parlamentària, descartàs el copagament però utilitzàs expressions com "en principi", "d'entrada" o "en aquest moment", la veritat és que ens preocupa, ens preocupa perquè vostès ja també han fet una primera passa, que és fer pagar la targeta sanitària en els pressupost de 2012. Davant tot això jo li reiter i li record una cosa: estam a les Illes Balears amb una despesa per habitant, despesa sanitària, 200 euros per

davall de la mitjana espanyola. És evident que això s'ha de redreçar, però la manera de redreçar-ho no és fent pagar més als ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears, no és establint un copagament que seria un repagament, perquè ja ho pagam, sinó millorant el sistema de finançament i millorant el finançament sanitari.

Si anam per aquí evidentment tendrà el nostre suport. Si tots aquests descarts del copagament queden només en paraules i d'una manera o l'altra, encoberta o no, com estan començant a fer amb el pagament de la targeta, decideixen fer aquest repagament, evidentment tendran no només supòs que nosaltres, també bona part del sector sanitari i de la societat civil. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies. Miri, Sr. Barceló, hi ha diferents valoracions en aquest sentit. Hi ha comunitats autònomes que analitzen i que estudien si fer o no possible aquest sistema de copagament, hi ha col·lectius que ho proposen i altres que el descarten. Nosaltres estam en la mateixa línia, nosaltres analitzam, valoram els arguments en pro, els arguments en contra, però sobretot mantenim el mateix criteri, i li torn repetir que no estam a favor i no estic a favor d'aplicar el copagament sanitari.

Nosaltres pensam que es pot fer d'una altra manera: reduint l'administració, redistribuint recursos, aplicant criteris d'eficiència i d'eficàcia..., perquè en definitiva l'objectiu és no traslladar aquesta pressió als usuaris, als ciutadans. Per tant si nosaltres som capaços de redistribuir, de redimensionar, d'aplicar aquests criteris, estic convençut que no serà necessari aplicar el copagament sanitari.

El més fàcil possiblement seria això, però mentre jo ho pugui evitar no es produirà l'aplicació del copagament sanitari a les Illes Balears.

(Aplaudiments)

I.20) Pregunta RGE núm. 5866/11, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a balanç de gestió de mig any (II).

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 20, RGE núm. 5866/11, relativa a balanç de gestió de mig any, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, avui el Grup Socialista ha volgut plantejar un balanç dels seus primers sis mesos al front d'un govern en majoria absoluta en temes que són molt sensibles per a la ciutadania. Durant sis mesos governen i veim un govern incapaç de plantejar cap idea innovadora de futur; es dediquen a plorar, a queixar-se, a criticar el govern anterior, però no plantegen cap idea.

Jo li deman concretament, i li ho he demanat moltes vegades, Sr. Bauzá, quina mesura concreta ha pres el seu govern durant aquests sis mesos per reactivar l'economia de les Illes Balears?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies. Sra. Armengol, jo li ho he repetit en nombroses ocasions i li ho repetiré totes les vegades que faci falta: nosaltres estam actuant des del primer moment en dues línies de feina; una, redimensió i reducció del sector públic, l'administració, que li fa molta falta, i incentivació de la iniciativa privada, que és la que ha de generar els llocs de feina que fan feina a Balears.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada...

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. A mi em sap greu però li he de tornar a recordar una cosa que és molt greu. Vostè recorda aquesta entrevista?, ja era president del Govern. Titular: "*Soy consciente de que si no baja el paro será responsabilidad mía*". Bé, vostè du sis mesos. Diu que ha pres unes mesures; les mesures no fan efecte perquè des que vostè és president cada vegada tenim més aturats. Se n'adona que hauríem de fer alguna cosa més?

(Remor de veus)

Vostè m'explica redimensió del sector públic i alhora iniciativa privada. Bé, expliqui'm a quina iniciativa privada dóna ales, perquè els emprenedors no tenen més facilitats, les empreses de serveis socials tanquen i acomiaden personal, les empreses lligades al món de la cultura tres quarts del mateix, les empreses lligades a l'audiovisual vostè sap que aquesta setmana mateix un altre ERE amb 40 persones acomiadades, per culpa del seu govern, Sr. Bauzá. Per tant a quines empreses dóna ales? Només a aquelles que es dediquen a l'especulació urbanística.

Miri, Sr. President, aquest no és el model econòmic que nosaltres entenem necessari per a les Illes Balears. No coincidim, certament, i jo li vull proposar una qüestió que per a nosaltres és bàsica. Governar és prioritzar; és evident que han de fer ajustos, nosaltres ja els vàrem fer, és evident que se n'han de fer; ara bé, vostè amb la seva forma de governar podria prioritzar diferents coses: jo li dic que hi ha gairebé 40.000 persones que no tenen cap prestació en aquests moments, tenim un 20% dels illencs que estan al llindar de pobresa; per a nosaltres aquesta és la prioritat. I què li propòs jo?, que cobri als que més tenen; a aquells que tenen rendes de més de 700.000 euros vostè els condona l'impost de patrimoni. Jo li dic que no ho faci, tendríem 100 milions d'euros disponibles per a aquestes persones, per a les més febles, que són la prioritat del Grup Parlamentari Socialista.

Per tant li deman que rectifiqui, perquè des que vostè és president la cosa es resumeix molt fàcilment: més aturats i menys estat del benestar.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Així no anam bé. Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Armengol, miri, jo quan a la primera pregunta que m'ha fet vostè ha manifestat la intenció de col·laborar i d'arribar a acords, jo li he dit que fes una oposició responsable, i li ho torn a repetir. M'agradaria molt -sí, ho passaré aquí, si fa falta- m'agradaria molt una oposició responsable, ho torn repetir, perquè si no entrarem en la mateixa dinàmica.

Miri, jo no vull entrar en aquest tema, però simplement li he de dir que tot ho arreglen apujant impostos, i no pensen a deixar de gastar, sempre, però, bé, és una altra manera de fer política. La respect, no la puc compartir, però els ciutadans sí que ens varen donar a nosaltres l'oportunitat de fer una altra forma de fer política.

Li diré només quatre o cinc qüestions que hem fet nosaltres en aquests sis mesos. Hem aprovat la Llei dels emprenedors, primer dels compromisos electorals, aprovada. Estam tramitant la llei general turística. El dia 7 de desembre el Consell de Govern va aprovar un decret llei mitjançant el qual s'abaixaven els impostos destinats als emprenedors, sobretot a les petites i mitjanes empreses que són les que tenen deutes amb el seu govern, perquè per si no se'n recorden vostès varen governar durant quatre anys. Simplement li ho record.

Es varen fer una sèrie de mesures, de normatives de millora tributària. El dia 8 de novembre el Govern va firmar dos convenis amb la Societat de Garantia Recíproca ISBA, que allò que permeten precisament és dotar de liquidesa, allò que no tenia el seu govern i ens ho va deixar a nosaltres, les petites i mitjanes empreses -que encara aquest govern, desgraciadament, perquè no ens agrada deure sobretot el que no hem comprat nosaltres, però que ho hem de pagar, no ens agrada deure res a ningú- a aquestes petites i mitjanes empreses per impulsar també la Llei dels emprenedors, avuls que permeten amb 94 milions d'euros per una banda i 30 milions d'euros per una altra, una línia extraordinària de finançament a la qual es poden acollir 1.300 empreses.

Sobretot i ja acab, Sra. Armengol, nosaltres feim feina i nosaltres sobretot, li agradi o no, complirem els nostres compromisos electorals.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

II. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret llei de mesures tributàries urgents.

Passam al segon punt de l'ordre del dia que és el debat i la votació sobre la validació o derogació del Decret llei de mesures tributàries urgents. El Consell de Govern a la sessió de dia 16 de desembre de 2011, acordà rectificar els errors materials observats en el Decret llei 6/2011, de 2 de desembre, de mesures tributàries urgents. Aquest acord ha estat publicat al BOIB núm. 190, de dia 20 de desembre de 2011.

Intervenció per part d'un membre del Govern per fer l'exposició de les raons per les quals el decret llei ha estat promulgat. Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President, senyories. L'elaboració d'aquest decret llei ve emmarcada pels següents condicionants. En primer lloc pel context de crisi econòmica generalitzada a l'àmbit nacional, internacional i també regional, per la necessitat d'elaborar un pressupost basat en el principi d'estabilització i amb els límits de la capacitat normativa de les comunitats autònomes, que estableix la Llei 22/2009, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes.

En base a aquests condicionants, s'han dissenyat els objectius fonamentals del decret llei. Aquests objectius són bàsicament els següents: evitar distorsions significatives en el pressupost de 2012 com a primer objectiu; fomentar la creació d'empreses que incideixin especialment en les anomenades microempreses; afavorir el manteniment d'empreses i el teixit empresarial existent, bonificant especialment aquells empresaris que inverteixen i creen riquesa; i crear un marc tributari que eviti la deslocalització i faci atractiu el canvi de residència des d'altres comunitats o països a la nostra comunitat. Per últim, es realitzen determinades modificacions de caràcter tècnic, orientades d'una banda a donar compliment a les exigències de la Llei 22/2009.

A l'hora de plantejar els diferents beneficis fiscals, existeixen bàsicament dos plantejaments: un, les subvencions i un altre, un disseny basat en la utilització de beneficis fiscals com una inversió en l'economia productiva, destinada a recollir beneficis via generació de nous ingressos tributaris. És a dir, abaixar impostos per incrementar recaptació.

És precisament aquest el camí que segueix el decret llei, que sense derogar els beneficis fiscals anteriors, dissenya mesures que amb prou feina tindran incidència en el pressupost d'ingressos i, en tot cas, aquestes esperam que siguin positives per dos motius. D'una banda la qualificació dels pressuposts d'ingressos s'ha fet tenint en compte el manteniment dels beneficis fiscals existents l'any 2010. D'altra banda, els beneficis fiscals establerts en el Decret llei 6/2011 estan orientats a la creació d'empreses i afavoriment d'activitat, el que sens dubte fa que fonamentalment siguin les noves empreses i els nous augments d'activitat econòmica els que veuran minvada la seva pressió fiscal i no afectarà per tant de cap manera els ingressos existents.

Aquests beneficis fiscals es configuren com una mesura per afavorir l'activitat econòmica, no com l'única mesura. Aquestes mesures de caràcter tributari s'emmarquen dins un paquet de mesures que es van adoptar en diferents àmbits dins el marc establert, principalment en el Decret llei d'emprenedors, amb la certesa que les mesures aïllades no formin part d'una planificació general i que estiguin abocades cap al fracàs.

Un dels eixos sobre els que pivota la recuperació i la lluita contra la desocupació és la creació d'empreses. En aquest sentit convé recordar que les microempreses i les petites empreses representen el 90% del teixit productiu de les Balears, sent per tant, els grans generadors d'ocupació d'aquesta comunitat. Precisament a elles va destinat aquest paquet de mesures.

Aquest paquet de mesures va orientat fonamentalment en dos sentits: a afavorir la captació de fons per a la seva concreció, a l'article 10.1.c) del Decret llei 5/2011, de suport als emprenedors i petita empresa de les Illes Balears, dicta com una de les mesures a desenvolupar la següent: establir un sistema normatiu fiscal i econòmic que afavoreixi la inversió privada i el flux de crèdit del *business angels* (àngels de negoci) a les seves fases. Amb aquesta finalitat es creen beneficis fiscals als primers tributs directes sobre els quals aquesta comunitat té capacitat normativa, ja que són aquests els que recauen sobre els fluxos de fons.

Així s'han establert els següents beneficis fiscals. Una deducció de fins a 1.800 euros, 600 per any, per a aquelles persones que inverteixen en microempreses de nova creació, mitjançant la seva participació en el capital social d'aquestes, mitjançant l'adquisició d'accions, o participacions socials. Són els anomenats àngels de negoci.

Impost sobre successions i donacions. Reducció del 50% de l'impost sobre donacions fins a 200.000 euros, en aquelles donacions d'efectiu que es realitzin entre familiars de fins al tercer grau de parentesc, destinades a la creació o constitució d'empreses. Reducció del 50% de l'impost sobre successions fins a 200.000 euros, en aquella part de l'herència que l'hereu destini a la creació o constitució d'una empresa. Reducció dels costos de creació.

L'objectiu d'aquestes mesures va encaminat a donar compliment a allò que preveu l'article 11 del Decret llei d'emprenadors, segons el qual, s'ha de crear un marc normatiu i fiscal dissenyat específicament pels emprenadors o les emprenadores que ajudi a optimitzar l'estructura de cost incloent-hi la posada en marxa. En aquesta línia s'adopten les següents mesures tributàries: una deducció de fins a 1.800, 600 euros durant 3 exercicis, per a aquelles persones que es converteixin en autònoms.

Aquesta deducció substitueix la creada a la Llei 1/2009, de 25 de febrer, de mesures tributàries. I se'n diferencia en els següents elements: en els destinataris, en aquella només podien aplicar-se als menors de 36 anys i en aquesta l'aplicació és per a qualsevol persona sense cap límit d'edat; en la quantia, a la Llei 1/2009, la deducció era de 250 euros si s'era home i 300 euros se s'era dona, a la llei actual, a la llei que presentam, la quantia de deducció és de 600 euros independentment del sexe; en la durada, a la que es deroga era només un exercici, a la nova, la deducció és de 600 euros per a tres exercicis.

L'impost de transmissions patrimonials i actes jurídics documentals. La reducció del tipus de gravamen és d'un 50% en els préstecs hipotecaris que es subscriuen per adquirir el domicili fiscal o centre de treball d'una empresa de nova creació. El tipus aplicable a aquestes operacions era del 0,5%, quan el tipus general era de l'1% a l'impost d'actes jurídics notariais.

Reducció del tipus de gravàmens de transmissions patrimonials en un 50% de l'adquisició d'immobles que hagin constituït el domicili fiscal o centre de treball d'una empresa de nova creació. El tipus de gravamen aplicable era del 3,5, en lloc del 7 tipus general.

També hi ha mesures adreçades al manteniment d'empreses. El nombre i el manteniment d'empreses i el suport de l'activitat inversora de la mateixa s'adopten les següents mesures.

Impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats. Es crea un tipus reduït del 4% front el tipus general del 7%, aplicable a la transmissió d'immobles inclosos en la transmissió de la totalitat de l'empresa a favor d'empleats i familiars, fins un tercer grau. I això amb l'objectiu de no dificultar la transmissió d'empreses en el manteniment de l'ocupació.

També es crea un tipus superreduït de l'1%, davant el general de l'1%, aplicable a la constitució d'hipoteques unilaterals a favor de l'administració pública per garantir l'ajornament o fraccionament dels deutes tributaris. La finalitat d'aquests beneficis és reduir els costos de finançament dels deutes tributaris, derivats de supòsits d'ajornament o fraccionament de pagaments cap a l'administració.

També es crea un marc de mesures que persegueixen un seguit d'objectius: evitar la deslocalització de subjectes amb capacitat inversora, evitant que subjectes amb el nivell de renda i patrimoni canviïn el seu domicili com a conseqüència de l'obtenció d'algun avantatge fiscal en altres comunitats; afavorir el canvi de residència cap a la nostra comunitat de subjectes amb capacitat inversora, mitjançant un marc fiscal atractiu. Per això s'han desenvolupat dos tipus d'actuacions, d'una banda s'han mantingut els beneficis fiscals creats en legislatures passades i vinculats als exercicis d'activitats econòmiques, el canvi del contingut de les condicions que afecten les inversions empresarials, genera un entorn d'incertesa que perjudica les decisions d'inversió.

En segon lloc, es suprimeix l'impost del patrimoni per als residents de les Illes Balears, mitjançant una bonificació del cent per cent. Aquesta mesura té un triple objectiu: evitar la pèrdua de la recaptació derivada de possibles deslocalitzacions dels subjectes de rendes i patrimonis alts cap a altres comunitats, on no existeix la tributació d'aquest impost. Les rendes i patrimonis alts tenen una major facilitat que altres subjectes per canviar el seu domicili fiscal. El canvi de domicili fiscal de les illes a altres comunitats suposa, entre d'altres, una pèrdua del 50% de la recaptació per a IRPF. Per tant, l'establiment de l'impost pot generar no només la pèrdua de l'impost per canvi de domicili, sinó també la pèrdua d'altres impostos corresponents a aquests subjectes, així com els tributs vinculats a la residència, entre els quals hi ha l'impost sobre donacions i successions.

Un altre objectiu és captar nous residents fiscals procedents de les comunitats que han establert aquest tribut, entre d'altres es troben les de l'arc Mediterrani, a excepció de València. Aquests nous residents, de produir-se, generarien nous ingressos tributaris, derivats de l'impost damunt la renda, el de successions i donacions i altres tributs vinculats als consums realitzats a Balears. Per tant, afavorir l'activitat econòmica i el consum ha de permetre una major renda disponible de subjectes amb més capacitat de consum a inversió. Finalment també es fan modificacions de caràcter tècnic per mirar de tenir una gestió més adequada de determinades gestions, com és el cànon de l'aigua.

En definitiva, aquest decret llei pretén aprendre la lliçó de la crisi i establir com a virtuts el treball, l'estalvi i el viure dins les nostres possibilitats.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Intervencions ara dels grups en torn a favor. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Mabel Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari Popular votarà a favor de la convalidació del Decret llei 6/2011, de mesures tributàries urgents. I hi votarem a favor per molts de motius, però principalment perquè aquest decret llei representa el nostre model econòmic, suposa un compliment clar del nostre programa electoral i aposta per afavorir la creació d'empreses i la creació de llocs de feina, objectius clars dins el nostre compromís amb els ciutadans de les Illes Balears.

En mig any, el Govern de les Illes ha adoptat importants decisions que donen un missatge clar i rotund del que és el model econòmic que consideram més adient per treure Balears de la crisi econòmica en què està sumida: reducció de l'administració i de la despesa pública innecessària, seguretat jurídica, supressió de la cultura de la subvenció, sanejament dels comptes públics, aposta per la iniciativa privada i ajuda clara i rotunda a favor dels emprenedors, com a garant de la creació de llocs de feina.

Tot això ja s'ha traduït en importants decisions i mesures legislatives. S'han suprimit conselleries i direccions generals, supressió d'empreses públiques, reducció de les partides de subvencions, millora del dèficit públic, millora de l'endeutament -em permetran un incís, Balears lidera en el tercer trimestre la reducció del dèficit i la reducció de l'endeutament, amb prudència, però bons símptomes de les polítiques adoptades.

Més mesures que s'han adoptat: Decret llei d'emprenedors, que precisament i amb aquest decret llei continuam desenvolupant -vostès que ens acusaven que el Decret llei d'emprenedors era buit, idò avui l'estam omplint clarament, com també altres mesures que ja s'han adoptat-, aposta per les declaracions d'interès autonòmic en projectes estratègics, nova llei general turística que està en tramitació, aprovació del projecte general de la comunitat autònoma per a l'any que ve com a eina de transparència i garant de la solvència i la credibilitat dins els mercats econòmics.

En definitiva, un gir. Un canvi de rumb necessari per recuperar econòmicament la nostra comunitat autònoma. I avui, després de l'aprovació ahir de la Llei de pressuposts, convalidam un decret llei on precisament s'aposta per adoptar mesures destinades a afavorir la creació d'empreses i de llocs de feina, a la vegada que optam per no augmentar la pressió fiscal que la nostra capacitat normativa ens permet.

I quines són aquestes mesures que avui convalidam? Ja les ha enumerat el vicepresident, però jo crec que és important fer un resum d'aquestes mesures, sobretot per l'esforç de les polítiques pressupostàries que està fent el Govern. Trobam en primer lloc les mesures que afecten l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques. Parlam sempre de microempreses, amb una xifra de negoci inferior als 2 milions d'euros i que, a més, contractin com a mínim 1 treballador. Així de l'IRPF es regula una deducció de 1.800 euros, 600 euros durant tres exercicis per a aquelles persones que es converteixin en autònoms. En aquest cas no és necessari per tenir dret a la deducció, la contractació de cap empleat i el límit del rendiment de l'activitat ha de ser inferior a 100.000 euros anuals. Es tracta de fomentar l'autocupació.

També a l'impòst sobre la renda s'estableix una deducció de 1.800 euros, 600 euros cada any per a les inversions en empreses de nova creació, mitjançant l'adquisició d'accions o participacions socials. Es tracta de fomentar la figura dels àngels del negoci, dels *bussiness angels*, regulats pel Decret llei dels emprenedors.

En segon lloc ens referim a l'impòst sobre successions i donacions. S'estableix una reducció del 50% de les donacions fins a 200.000 euros que es facin a favor de familiars fins el tercer grau de parentiu i destinades a la creació o constitució d'una empresa. I una cosa semblant es regula a l'impòst de successions, es redueix un 50% l'impòst en aquella part de l'herència fins a 200.000 euros que es destinin a la creació o constitució d'una empresa.

En tercer lloc parlam de l'impòst de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats. Hi ha quatre mesures. Pel que fa a l'ITP (Impost de Transmissions Patrimonials) dues. En primer lloc tipus reduït del 3,5% front el 7% en l'adquisició d'immobles que hagin de constituir el domicili fiscal o el centre de feina d'empreses o societats de nova creació. I, en segon lloc, el tipus reduït al 4% front el 7%, aplicable a la transmissió d'immobles, inclosos a la transmissió d'una empresa, a favor d'empleats i familiars fins el tercer grau de parentiu. L'objectiu és no dificultar la transmissió i la venda de microempreses i afavorir el manteniment dels llocs de feina.

I dues mesures més pel que fa a actes jurídics documentats. Tipus reduït del 0,5% front l'1% a la quota variable de l'impòst aplicable a la constitució de préstecs hipotecaris vinculats a adquirir el domicili fiscal o el centre de feina d'una empresa de nova creació. I tipus reduït de l'1% en lloc de l'1% per a la constitució d'hipoteques unilaterals a favor d'una administració pública per garantir l'ajornament o el fraccionament de deutes de caràcter públic.

En quart lloc parlam de la tributació sobre el joc. S'adopten mesures que tendeixen a afavorir el manteniment de l'activitat i, per tant, els llocs de feina en aquest sector econòmic, durament castigat per la crisi i en especial es milloren les activacions destinades a noves inversions. Així es redueixen tipus a les empreses de bingo, casinos, mesures específiques per a les màquines escurabutxaques, per a noves inversions i també el sector del trot es veu beneficiat, amb menys tributació, un 3% del que es juga que és menor que l'actual tributació que és d'un 18% sobre el benefici.

Fins aquí les mesures de bonificació o reducció per incentivar els emprenedors, la seva activitat econòmica i la creació de llocs de feina. Aquestes mesures suposen econòmicament una valoració econòmica, però, en tractar-se de noves empreses, no tenen incidència pressupostària, no obstant aquesta valoració es compensa en part amb altres mesures de caràcter tècnic sobre el cànon de sanejament d'aigües, que també es regula en aquest decret llei i que suposen un menor cost per a l'administració. Així s'adopta la gestió del tribut per donar-li un funcionament igual que la de l'IVA, simplificant la gestió, a la vegada que donam una nova regulació dels saldos de cobrament dubtós.

Això implica, en definitiva, un conjunt de mesures que evidentment suposen un impacte positiu damunt l'economia i la generació de llocs de feina que, a la vegada, repercuteixen positivament damunt la hisenda pública.

I en darrer lloc trobam una mesura de bonificació al cent per cent sobre l'Impost del Patrimoni. Com és conegut, fa tres mesos l'Estat va tornar instaurar aquest impost que ell mateix havia llevat tres anys abans, l'abril de l'any 2008, donant compliment a una promesa electoral del Partit Socialista. L'opció normativa que exercim ara a les Illes Balears és instaurar una bonificació del cent per cent per a qualsevol tipus de patrimoni. Complim amb el nostre programa electoral de no augmentar la pressió fiscal, a part de considerar, com també ho considerava el PSOE, que és un impost obsolet, que grava dues vegades el mateix, que no existeix pràcticament a cap país del món i que, a més, castiga l'estalvi i premia els no estalviadors. El patrimoni que les persones generen ho és o per successions o per renda i per tant ja han estat gravats, i després, a més, tributen per l'Impost sobre Béns Immobles, per l'IBI, amb la qual cosa es penalitza aquelles persones estalviadores i queden fora tots els patrimonis de SICAV i altres fórmules societàries, tothom sap que els grans patrimonis no tributen precisament per aquest impost.

Aquesta recuperació que ha fet el PSOE d'aquest impost obeeix a un moment determinat d'obtenir ingressos extres sigui com sigui. Aquesta fórmula el Partit Popular de les Illes Balears no la comparteix, es tracta d'una recuperació només per a l'any 2011 i per al 2012 que no soluciona cap problema a llarg termini, sinó a curt, i que no és la solució sinó ajornar un problema. A part del greu risc, com ha apuntat el vicepresident, de deslocalitzar patrimonis de les Illes Balears que se n'anirien a tributar a València o a Madrid i perdríem, a més, l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, l'Impost de Societats, operacions d'IVA, etcètera.

A nosaltres no ens agrada aquesta filosofia política i ens estimam més continuar per la senda de l'ajuda als emprenedors i la contenció de la despesa pública. I sobretot analitzar les mesures que a nivell nacional aviat es desenvoluparan i que han estat anunciades precisament aquesta setmana en el debat d'investidura pel Sr. Rajoy i que van en la mateixa filosofia política que anam a les Illes Balears. El debat de *que paguen los ricos* és un discurs facilíssim, però té riscos que no ens agraden, a part que queden fora molts de rics, la gran majoria de rics. Avui per avui preferim afavorir l'activitat econòmica, estimam que és millor que el consum el faci el sector privat que no el sector públic. I sobretot estimam molt millor reduir la despesa pública innecessària.

Nosaltres no hem estat els que varen suprimir l'impost, no varem ser el Govern que va eliminar l'impost ni tampoc va ser el Govern que després el va recuperar i vull reproduir el que deia la vicepresidenta Econòmica, fins ahir, la Sra. Salgado, quan anunciava per què eliminaven l'Impost de Patrimoni, ella ens deia que ho feia per equitat fiscal, perquè era un impost confiscador, perquè gravava rendes que ja havien tributat impost i perquè els grans patrimonis tenien estructures societàries per poder tenir una menor càrrega fiscal. I a més, hem de destacar que només hi ha dos països a tot el món que tinguin aquest impost, obsolet, com declara la mateixa exministra Salgado.

I els he de dir que la pujada d'imposts que es va fer, a més, a la legislatura passada a nivell nacional, a molts d'imposts, l'IRPF, l'IVA, etc., no han suposat una major recaptació. En els darrers anys, i basta mirar la liquidació dels ingressos de l'Agència Tributària Estatal, malgrat la pujada de l'IRPF, l'IVA o els impostos especials, s'ha perdut recaptació envoltant els 50.000 milions d'euros, basta veure la liquidació de l'Agència Tributària Estatal. Per tant, el binomi pujada d'impost, increment de recaptació, major despesa social no s'està acomplint. Crec que hem d'apostar, i és la nostra filosofia, per una política fiscal que faci que els que menys tinguin menys paguen a la vegada que dipositam en la societat i en els emprenedors recursos econòmics per reactivar la situació econòmica i per reactivar els llocs de feina.

Senyores i senyors diputats, la situació no és fàcil però el Govern avança amb un rumb clar i seriós. Sr. Vicepresident, durant aquesta setmana vostè ha aconseguit l'aprovació dels pressuposts i avui aconseguirà l'aprovació de la convalidació de les mesures tributàries que el Govern impulsa per activar l'economia, jo crec que el podem felicitar. Tothom és conscient de la seva intensa feina i també de la seva fermesa i del seu rigor. La seva ortodòxia econòmica és ja famosa dins aquest Parlament, gràcies a Déu crec que ja és famosa la seva ortodòxia parlamentària. Podem preveure un poc quin serà el discurs que ens faran ara els partits de l'oposició, ens parlaran de retalls socials, de què nosaltres defensam els rics, de què volem perjudicar la gent més pobre, la que menys té, de què improvisam, de què enganam o de què aplicam un *rodillo* amb la figura del decret llei, jo crec que *nada nuevo bajo el sol* ens esperam.

Respecte d'aquest últim punt, del decret llei o del *rodillo*, vull puntualitzar que aquest decret llei serà tramitat com a llei ordinària i que, per tant, tendran els grups de l'oposició tota l'oportunitat de poder participar via esmena durant la tramitació d'una llei ordinària i per tant amb major participació del que hagués estat una llei d'acompanyament. La situació de campanya electoral en què ens trobàvem precisament quan s'havien d'adoptar segons quines mesures tributàries va aconsellar, precisament, demorar aquesta aprovació via decret llei, i ara amb una tramitació com a llei ordinària que els donarà tota l'oportunitat de poder participar i de poder fer les esmenes i poder tenir tots els debats que vostès vulguin.

En definitiva, i per concloure, senyores i senyors diputats, ens imaginam un poquet quin serà el seu discurs, però no el compartim; creim que vostès encara no són conscients que som a una nova etapa on els convidam a col·laborar. Tenim nosaltres la ratificació clara de la voluntat popular del que nosaltres vàrem prometre durant la campanya electoral, que no és més que el que aplicam ara, i a més tenim, crec, clarament un camí marcat que creiem que és molt millor que el que vostès varen marcar. Per això els anim que se sumin a aquesta convalidació.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cabrer. Intervencions dels grups parlamentari en torn en contra. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. En la edad moderna, entre el siglo XV y el XIX, había en España un cuerpo de seguridad o algo así que se llamaba la Santa Hermandad, dicen que es un lejano precedente de la actual Guardia Civil, que iba vestido en aquel momento con mangas y un colete de color verde, y que cayó en desprestigio, a lo largo sobre todo del siglo XVII, porque siempre cuando se le necesitaba no estaba y siempre llegaba tarde, y por ello comenzó a ser dicho popular "A buenas horas mangas verdes". Y así tengo que empezar, Sr. Vicepresidente, "a buenas horas mangas verdes".

Trae usted ahora, como decreto, lo que teníamos que haber discutido como ley de acompañamiento en el debate de presupuestos y con anterioridad al mismo, poca ortodoxia veo en ese trámite, poca. Por primera vez en la historia de esta comunidad autónoma vamos a discutir y, previsiblemente, aprobar la ley de acompañamiento después de haber aprobado los presupuestos, y es que este decreto ley, uno más, y no sé cuántos van, y eso que el Sr. Bauzá dijo "leyes pocas", leyes pocas, efectivamente, decretos todos, decretos no dijo nada; este decreto ley, uno más ya digo, y no sé cuántos van, podría perfectamente haber sido ley de acompañamiento a los presupuestos, pues trata de medidas tributarias sobre tributos cedidos y propios. ¿Qué le impedía que se hubiera hecho una ley de acompañamiento con contenido tributario? Absolutamente nada, el actuar por vía de decreto lo único que viene a confirmar es lo que dijimos, que la presentación de los presupuestos de 2012 ha sido una completa chapuza.

Mire, las presiones de los bancos obligaron al Sr. Bauzá a decidir presentar unos presupuestos y se aprobaron después de haber hecho sostener lo contrario a su vicepresidente Económico y con riesgo de la salud de su miocardio, y se hizo así porque las entidades bancarias exigieron al Sr. Bauzá, como condición para otorgarle un préstamo, que les garantizara que en el ejercicio de 2012 habría pagos por capital e intereses, incluso por encima de la legalidad presupuestaria al sobrepasar el 25% de los ingresos, lo permitido legalmente en más de 70 millones de euros.

Hemos aprobado una ley inconstitucional y peligrosa, pero eso hoy no toca, aunque les adelanto, señores del Gobierno, que no está escrita la última línea sobre estos presupuestos, y es que en esa tragicomedia presupuestaria el Sr. Vicepresidente cogió barro, lo amasó, sopló sobre él y dijo: hágase el presupuesto. Pero todo salió mal, en lugar de ley de presupuestos comenzó a andar torpemente un Power Point con algunos números, y les dijo: te llamarás ley de presupuestos; eso sí, fuera de tiempo y forma, y ahora hemos visto también que fuera de la legalidad. Pero no tuvieron tiempo, por las prisas, para confeccionar la ley de acompañamiento, y ahora nos vienen con esta ley, porque era imprescindible antes de final de año modificar o actuar sobre el tema de la Ley del patrimonio. Por eso se nos trae esta ley de acompañamiento bajo la forma de decreto ley, como decían los clásicos *colore mavet substantiam vero alteram*, el color es de decreto pero su sustancia es de ley de acompañamiento, y eso se dice para ejemplificar los fraudes.

Pasemos a analizar esa sustancia, que es tóxica, sobre todo para el bienestar ciudadano. Este decreto actúa sobre tributos y su principal característica es que reduce los ingresos de la comunidad autónoma, sin que resulte clara su eficacia. ¿Se imaginan, señoras y señores diputados, el caso de una persona que estando cruzando el desierto vaciara una cantimplora de agua en la arena, cómo le calificaríamos? Estamos cruzando el desierto de la crisis económica, con un enorme descenso de los ingresos públicos por el freno de la actividad, falta liquidez y aún hay quien vacía en la arena el poco líquido de que disponemos, este Gobierno ha decidido derramar por el suelo 30 millones de euros anuales de los que podía disponer.

(*Alguns aplaudiments i petit aldarull*)

A partir de ahí nos preguntamos ¿Estamos en buenas manos? ¿Qué criterio tiene quien nos dirige? Coincido con la portavoz del Grupo Parlamentario Popular en que nos encontramos con un decreto ideológico, naturalmente, igual que la ley de presupuestos, fuertemente ideológica, está empapado tanto la ley de presupuestos como este decreto de ideología neocón, cuyo principal objetivo es arrasar los recursos del Estado y reducir sus prestaciones al mínimo, nada más.

Va contra la estabilidad presupuestaria, además. Nos hemos cansado de ver invocar en esta tribuna a su santidad la estabilidad presupuestaria, pero siempre, siempre para fulminar prestaciones a los que más las necesitan; cada vez que ha salido el santo ha sido para limitar a los que menos tienen, siempre, nunca para el otro lado. La estabilidad presupuestaria exige que haya equilibrio en las finanzas, que la administración pública puede incurrir en superávit pero no en déficit, pues bien, la estabilidad tiene dos partes en las que actuar: la de los ingresos y la de los gastos; si se renuncia por el lado del ingreso a 30

millones de euros cada año, se deberá reducir del lado del gasto otros 30 millones, y lo más llamativo es que el recorte por valor de 30 millones anuales no tendrá su origen en la situación económica, ni en herencias recibidas, sino en la decisión de este gobierno de reducir voluntariamente sus ingresos en unos 30 millones anuales, casi 100, más de 100 a lo largo de esta legislatura. Y esa reducción perjudica los gastos del Govern por el mismo importe; si los que más se suelen beneficiar de los servicios que presta el Gobierno deben ser los más desfavorecidos, lo que está haciendo el Govern es quitarles a los que menos tienen para que los que más tienen sigan teniendo más.

En definitiva, este decreto es un paso más hacia la carnicería social que dirige el neoliberalismo ortodoxo, Sr. Conseller, Sr. Vicepresidente.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Y por favor, no me digan, como he oído ya desde esta tribuna, que el Partido Popular es partidario de que el dinero es mejor que lo tengan los ciudadanos que la administración; si el Partido Popular es contrario a que se cobren impuestos, en esta comunidad autónoma debería de inmediato renunciar a la parte autonómica en la recaudación del IRPF y del IVA, ¿lo van a hacer?, son impuestos, son impuestos, ¿lo van a hacer? De ninguna manera lo van a hacer, de ninguna manera. Si tanto les repele recaudar impuestos, renuncien.

La diferencia entre el Partido Popular y la izquierda no está en discursos chabacanos de camisas de fuerza, pañales, y otras lindezas ultras, sino que está en que nosotros sostenemos que la sanidad y la educación deben ser universales y gratuitos y que el Estado debe evitar la exclusión social. Por eso en España esos derechos tienen firma socialista y voto en contra del Partido Popular.

No queremos que el Estado acumule dinero sino que lo redistribuya en beneficio de quienes más lo necesiten prestando servicios básicos, educativos, sanitarios y sociales. Así pues, la diferencia sustancial entre el PP y nosotros no es que se defiendan la existencia de impuestos, que ustedes también la defienden, si no renunciarían, sino quién los tiene que pagar y quién se tiene que beneficiar de su recaudación, ahí está la diferencia. Y así, el PP, el Partido Popular, el Grupo Parlamentario Popular no quiere el Impuesto sobre el Patrimonio, pero sí sube las tasas portuarias o impone una tasa de 10 euros para el acceso a la sanidad pública. No le entiendo, Sr. Vicepresidente.

Y si quieren más datos, recuerden que dos miembros de este Gobierno fueron alcaldes de Calvià y de Marratxí, el uno, en Calvià, impuso la mayor presión fiscal de la comunidad autónoma, eso sí, para poder pagar 40 asesores, con sueldos de director general, y el otro, el de Marratxí, pidió la revisión de los valores catastrales para conseguir más que duplicar la recaudación por IBI. A lo que es contrario el Partido Popular no es a subir la presión fiscal sino a que paguen más los que más tienen. Esa es una alternativa legítima, es una opción que no comparto, pero que tienen derecho a defender, y respetaré desde la discrepancia absoluta; el neoliberalismo está privatizando las deudas públicas trasladando la deuda del Estado a los ciudadanos a través de los recortes sociales, se ha convertido al

ciudadano en un ser endeudado. Cada vez que se toma una medida de recorte, para aliviar la deuda pública, lo que se está haciendo es cargar la responsabilidad de ese dinero sobre los ciudadanos que tienen que soportarlo, eso es lo que se está haciendo.

Dicen que lo que quieren hacer es incentivar la economía, ¿cuáles son los principales problemas de la economía productiva en nuestra comunidad autónoma? No hace falta ser un gran analista para saberlo, nuestras empresas tienen dos problemas: la falta de crédito y la atonía del consumo. En este decreto no hay ni una sola medida que actúe sobre ninguno de los problemas, no lo digo yo, usted ha hablado aquí un rato y su portavoz también y ninguno de ellos ha dicho que actúe sobre ninguno de estos dos elementos. En este decreto no hay ninguna medida sobre ello.

Aparte de la supresión del Impuesto de Patrimonio, el decreto contempla una política de subvenciones, dígame así, si me han oído bien, política de subvenciones; ya sé que habrán oído que la política de subvenciones se ha acabado, pero hay palabras de este Gobierno que caducan con su eco. Usted quiere distinguir entre subvenciones y bonificaciones, si es lo mismo, es dar dinero sin dar a cambio, es lo que está haciendo, da dinero y no recibe nada; ¿usted lo quiere llamar bonificación para darse un poco de estupefaciente moral y estar más contento consigo mismo? Hágalo, pero es una subvención.

Vamos a ver qué subvenciones tiene previstas esta ley. Primero, subvención, y me oirán repetir constantemente para los que tienen, siempre para los que tienen, no verán ninguna subvención en este decreto para los que no tienen, por eso este decreto más que medidas tributarias tendríamos que llamarlo decreto para los que tienen; primera subvención: para los que tienen dinero para hacer reformas en la vivienda habitual, puede ser razonable, aunque su impacto sobre el empleo no parece que vaya a ser fuerte.

Segunda subvención: 600 euros para los que tienen una empresa o ejerzan actividad económica y la mantengan; lástima que esta subvención no la tuviera Leman Brothers, nos hubiéramos evitado una crisis mundial. ¿Usted cree que con 600 euros una empresa decidirá si continuar o no continuar, por 600 euros decidirá ahora no cerrar porque voy a cobrar 600 euros? Son subvenciones, yo no digo que sean contraproducentes y que no se reciba este dinero, etcétera, pero esa subvención no va a hacer que una empresa decida continuar o no, cogerá el dinero, sí, son subvenciones que mantienen la actividad, que están ahí en la actividad, pero que no tienen ningún efecto, todo seguirá igual el día antes que el día después.

Subvención de 600 euros para los que tienen dinero, para comprar acciones o para acudir a una ampliación de capital. Por 600 euros tampoco creo que mucha gente se decida a hacer una ampliación de capital o a comprar acciones, etcétera, le vendrá bien que esté pero no creo que se decida tampoco. Se trata de subvenciones que, sin ser contraproducentes, tampoco tienen ni van a tener repercusión en la creación de empresas, son deducciones que pesarán sobre las arcas de la comunidad con una menor recaudación, pero que no tendrán efectos positivos.

Impuesto de Sucesiones y Donaciones, una subvención del 50% para los que tengan dinero suficiente para dejarlo en herencia o para hacer una donación que se utilice para montar una empresa, siempre para los que tienen.

Subvención en el Impuesto de Transmisiones a quienes tengan y transmitan la capacidad de un patrimonio empresarial.

Subvención al Impuesto de Actos Jurídicos Documentados a los que tengan dinero para comprar un inmueble y lo constituyan como domicilio social de empresa, esto se presta a fraude, pero vamos, no es el momento hoy de hablar de estas cosas.

Y esto sí que no lo entiendo, se subvencionan las máquinas tragaperras, actividad que debe considerar el Gobierno productiva donde las haya, hasta un 20%, a las máquinas de tipo B, para que puedan seguir instaladas muchas. ¿Qué incidencia tiene que haya muchas máquinas tragaperras instaladas sobre la capacidad productiva de esta comunidad autónoma? Querrá decir que usted puede recaudar impuestos, bueno, pues si lo bueno que tenía era que recaudaba el impuesto y usted se los quita, vea usted para qué sirven ahora.

Y lo peor, y lo peor, bonifican al cien por cien el Impuesto de Patrimonio. Por cierto, la reducción a las empresas, a las máquinas tragaperras la ha puesto por reducción de errores, tenía que haberlo llamado "rectificación con horrores", porque hacer esto no tiene ningún sentido en esta comunidad autónoma, Sr. Conseller, Sr. Vicepresidente, perdón.

Mire, esas medidas además son el excipiente del principio activo, son las burbujas y el sabor a naranja de la medicina que mete usted en este decreto, que es quitar el Impuesto de Patrimonio. Las empresas, miren, hacen y crecen si tienen un medio ambiente favorable y el factor principal de su medio ambiente es el crédito y no la subvención. No va a solventar ninguno de los problemas, la falta de crédito y la debilidad del consumo, y son medidas que, ya digo, costarán a la comunidad autónoma sin producir prácticamente nada.

Ahora, un punto sí que tengo que hacerle una mención especial, la falta de recaudación del Impuesto sobre el Patrimonio va a obligar a la comunidad autónoma a recurrir a la deuda pública hasta el punto máximo permitido. Si recaudara usted el Impuesto de Patrimonio tendría una menor necesidad de crédito y liberaría recursos financieros que podrían llegar a las empresas; no compita con las empresas quitándoles posibilidades crediticias, no lo haga, habrá cada año 30 millones más para las empresas si no se los quita usted.

Mire, ahora hay 500.000 millones que se han repartido por el Banco Central Europeo a los bancos, ¿sabe cuál es el riesgo que dice que tienen todos los expertos? Que van a ir a parar a deuda pública y que no llegarán a las empresas, y usted estará entre los que competirán con las empresas quitándoles posibilidades crediticias, porque los bancos dirán: me los dan al 1%, en esta comunidad autónoma (...) me los pagan al 5 o al 6, sin hacer nada, y si es ésta, en la comunidad autónoma está aquí, ¿a cuánto se lo piden, al 8, al 9 o al 10? Porque me parece que le piden un precio un poco elevado.

Mire, todas estas pequeñas actuaciones podemos discutir y llegar a acuerdos y mejorarlas, si ustedes tienen dinero para dar tantas subvenciones como han previsto, aunque sin cuantificar, háganlo; si tienen el dinero que los consellers no encuentran. Pero luego no se quejen de que no les llega dinero para otras cosas, cuando renuncian voluntariamente a recaudar y subvencionan con dudosas posibilidades de éxito. ¿Con qué fuerza moral puede salir este Gobierno a la calle a decirles a los ciudadanos que va a seguir recontándoles su educación y atención sanitaria, cuando ha renunciado a cobrar más de 100 millones de euros? ¿Cómo van a decir a quienes dependen directa o indirectamente de la solidaridad pública que les niegan más de 100 millones de euros?

Se nos dice que quiere evitar la deslocalización de empresas, mire, Sr. Vicepresidente, si una empresa, por no pagar del Impuesto de Patrimonio dos o tres mil euros, se va de esta comunidad autónoma, no son ricos, son miserables. Cuando uno tiene un patrimonio como este que tiene, como el que se precisa para pagar, y se va de esta comunidad autónoma y deja de residir aquí por lo que paga del Impuesto de Patrimonio, que no es nada del otro mundo tampoco, no son ricos, son miserables, hágame caso.

Mire, llevan medio año de Gobierno, durante los seis meses anteriores el paro había descendido de forma continuada, desde que están ustedes no hace más que subir el paro, algo estarán haciendo mal, algo estarán haciendo mal. Sr. Vicepresidente, en su discurso de investidura, el Sr. Bauzá nos dijo que iba a crear 15.000 puestos de trabajo; igual le ha pasado lo mismo que al Sr. González Pons, que dijo 3 millones y no lo han hecho ministro; prometiendo 15.000, al barrio de Salamanca.

Mire, cuando acabe el año no sólo no habrán creado esos puestos de trabajo sino que habrán destruido el doble, el doble; o si hacemos caso a las cuentas que hacía el Sr. Bauzá, subiendo, han disminuido, porque recuerde que en la campaña electoral decía que había 125.000 parados y ahora no llegan a 100.000, o sea que ha subido un montón, pero según sus cuentas han bajado.

Miren, ya nos dicen que la cosa sólo irá mejor en el 2013 o en el 2014, eso sucederá aunque sólo sea porque tras la tormenta viene la calma, pero no por su actividad. Recuerden, nuestros seis meses de este año pasado, mejora el desempleo, los suyos empeora, y eso que recibieron como herencia la mejor temporada turística en muchos años.

Conclusión y acabo: a partir de la convalidación de este decreto, no pueden dejar caer una sola lágrima para quejarse de falta de recursos, por dura ideología neoliberal y conservadora renuncian a que la comunidad autónoma tenga esta legislatura más de 100 millones de euros. Quien priva de esos ingresos a la comunidad autónoma no es ni Europa, ni Madrid, ni el Gobierno anterior, es su ideología ortodoxa, Sr. Vicepresidente.

Nada más.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Pel Grup Parlamentari PSM té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, Decret llei 6/2011, sis mesos de Govern, sis decrets lleis, nosaltres ens pensàvem que amb aquesta majoria més que absoluta que tenen vostès i que tan satisfets estan i que els dóna la suficient tranquil·litat per saber que tot allò que entrin aquí dins ho aprovaran, algunes coses es passarien com a projectes de llei en lloc de com a decrets llei. I d'aquests sis de moment només un s'ha tramitat com a projecte de llei, agraeisc a la portaveu del PP que digui que es vulgui tramitar com a projecte, li volíem demanar, perquè és ver que hi ha algunes coses que s'han de millorar. Però la realitat és que el Govern que més facilitat hauria de tenir per governar, per aprovar les lleis en el Parlament, per discutir-les, per defensar-les amb arguments, pareix que ha renunciat a aquesta part de governar que es presentar projectes de llei i ha decidit passar directament a comandar.

El Parlament té el poder legislatiu, a part del control de l'acció de govern, i darrerament del control i crítica dels governs anteriors, però amb el ritme que duim el poder legislatiu poca cosa farà aquesta legislatura i, en tot cas, serà ratificació de decrets. Per tant, tenim un Govern que renuncia a governar en aquests aspectes i ens demanam si és perquè el seu projecte no és prou clar o si no tenen encara definit quin és el seu projecte per a aquestes illes, o si és que estan empegueïts de defensar-lo i sobretot de debatre'l aquí amb l'oposició, perquè hi ha coses que pareix que no les fan gaire ben pensades sinó cercant, *cortar y pegar* que li diuen en termes informàtics, d'aquí i per allà. Ja va passar amb el Decret llei dels emprenedors, que era una còpia xereca d'altres bandes, i ara ho han fet amb el Decret llei de mesures tributàries.

Jo no sé si és que tenen previst modificar l'arquitectura administrativa d'aquesta comunitat autònoma, no ho sé, per ventura ens ho podran aclarir, perquè si no, no entenem de cap de les maneres que una norma que només afecta les Illes Balears parli de capitals de província en plural, capitals de província, parli de poblacions de més de 75.000 habitants, quan en aquestes illes capitals de província de moment una i poblacions de més de 75.000 habitants cap, excepte la capital de província que ja l'havíem anomenada. Per tant, o és un *recorta y pega* o ho han encomanat a una gent que no coneix quina és la realitat d'aquesta terra.

Aquests darrers dies, i ens ho han retret diferents diputats del Partit Popular com a indignadíssims per alguns errors que havíem comès en algunes esmenes als pressuposts que es varen aprovar ahir, ens qualificaven d'errors de principiant, ens deien, errors de principiant; doncs no sé com qualificaria això de les capitals de província de les Illes Balears i aquestes poblacions de més de 75.000 habitants. Però és que encara n'hi ha hagut més d'errors, el mateix dia que ens deien a nosaltres principiants per tots aquests errors, el Govern publicava en el butlletí oficial i enregistrava en aquesta cambra dues pàgines d'errors del decret llei que havien aprovat ells mateixos, talment com els de Sineu, que veuen el gep dels altres i no veuen el seu. Dues pàgines de modificació d'errors d'un decret llei que pot ser una mica així, errors que, per exemple, no modifiquen, són aquests de capital de província, però els altres errors que modifiquen ens demanam si són errors certs o només són errors entre cometes, perquè pareix ser que la taxa de joc es presta molt a cometre errors, va sortir a la Llei de pressuposts, hi va haver un error del Govern, el Partit Popular la va poder esmenar, perquè amb això de corregir el Partit Popular ho fa bé aquesta legislatura, corregeix fins i tot el que fa el Govern. Però encara no era prou correcta, el desplegament del Decret llei fa tot un desplegament de la taxa de joc, així i tot encara no ha estat perfecte. I dues setmanes després d'haver fet una taxa, es torna corregir.

I jo li deman, Sr. Conseller, aquesta redacció serà la definitiva de la taxa de joc? Els diputats del Partit Popular hauran d'esmenar més errors? Perquè és bastant curiós que l'error sigui que un increment del 25% només hagi de ser del 5. Segur que varen cometre l'error d'establir un 25%? Segur que era aquest l'error, no s'equivoquen ara a l'hora de modificar-lo?

Per tant, sigui com sigui, amb errors o sense, el Govern ha decidit tramitar-ho com a un decret llei. Ens diu que es fa així per necessitats de quadrar els pressuposts, per evitar distorsions i perquè sigui més còmode de tramitar com a una llei d'acompanyament als pressuposts. Nosaltres no pensam que sigui així, nosaltres pensam que si s'hagués tramitat conjuntament amb la Llei de pressuposts o com a norma adjunta, llei d'acompanyament, haurien hagut de dur moltes coses més que les pàgines amb els articles i una exposició de motius; hauria hagut de dur una memòria econòmica, un estudi econòmic i financer que avalàs que les mesures..., una norma com aquesta que pretén incidir sobre l'economia, que incideix directament sobre la hisenda pública, perquè es recaptin, la idea és recaptar molt manco doblers, totes aquestes lleis tramitades com a projecte i no com a decret llei, haurien de dur memòria, informe econòmic i financer que l'avalàs i que justificàs quina és realment la seva incidència efectiva damunt l'economia real. Tot això ho hauríem d'haver tengut, previ a començar a estudiar la llei.

Clar, no sabem quins són els efectes reals, perquè nosaltres no tenim cap estudi, però ens demanam: realment són importants sobre els efectes de l'economia, totes i cadascuna d'aquestes normes que vostè proposa tendran efectes? Perquè, des del nostre punt de vista, els efectes seran molt magres. Per tant, dubtes que necessitam que ens responeu avui abans de votar. Existeixen aquests estudis previs que avalin el decret llei? S'ha fet una quantificació econòmica dels efectes d'aquesta norma sobre l'economia? Quantes empreses noves ha previst el Govern que es posaran en marxa amb aquestes mesures tributàries urgents? Quants llocs de feina s'evitarà que es destrueixin? Quants llocs de feina nous es crearan? Tenen una memòria econòmica sobre el que deixarà d'ingressar inicialment el Govern? I sobretot, tenen una previsió de quins seran aquests nous ingressos a curt, a mig i a llarg termini que tendrem pel fet de la rebaixada dels impostos?

Tot això, l'ortodòxia econòmica i l'ortodòxia parlamentària obliga a tenir-ho, Sr. Vicepresident. Per tant, han esquivat el debat polític per poder amagar els resultats d'aquests estudis si és que els tenen.

El Govern, tot això a nosaltres ens confirma, ens reafirma en la creença que el problema real és que el Govern fa anuncis i una vegada fet un anunci llavors l'ha de fer realitat i que no hi ha arguments, ni estudis més enllà de les retallades, que avalin les seves propostes i d'un projecte viable per sortir de la crisi. Ja va passar amb la Llei dels emprenedors, varen anunciar una llei d'emprenedors, buida de contingut, de moment, fa mesos que està en marxa i no crec que ningú pugui dir m'he acollit a la Llei dels emprenedors i he tingut alguna cosa positiva, res. Es varen aprovar, estan aprovats els pressuposts del 2012, segons el president del Govern eren la mesura, la mesura, amb lletres majúscules, per sortir de la crisi; però l'única mesura que realment afecta els emprenedors i els empresaris són l'increment de taxes: un 15% les portuàries, un 30% (...), per tant, de moment, mesures positives cap. I clar, abans d'acabar l'any n'havien de fer qualcuna, i ara ens duen tots aquests beneficis fiscals.

Beneficis que ajudaran molt poca gent i que serviran per a molt poca cosa, i no ho deim des del nostre grup parlamentari, hem demanat l'opinió d'experts i experts independents que han analitzat aquesta normativa la qualifiquen de modesta, de molt modesta. I alguns dels beneficis fiscals tendran ajuda a qualque emprenedor, a qualque petita empresa, però els resultats a nivell global damunt l'economia molt pocs, perquè afectaran molt pocs empresaris i emprenedors. La deducció dels 600 euros, la deducció de l'IRPF, la deducció de l'Impost sobre Donacions fins al 50%, totes aquestes coses no són negatives, però sí que poden ajudar a un treballador autònom o qualque microempresa; vostès opten per les bonificacions, que no són dolentes, que són, en realitat, també una altra manera de subvencionar, el que passa és que en lloc de pagar-los després o pagar per alguna cosa, evitam cobrar, perquè aquesta gent que ha de pagar té qualque cosa, normalment les ajudes, les subvencions van més destinades a la gent que no té res. A qui li deim no importa paguis tant, si ha de pagar és perquè té qualque cosa; també és ver que en temps de crisi les dificultats de pagar són més grans.

Per tant, com li deia, la incidència real sobre la creació de riquesa i d'ocupació serà més aviat escassa. Com també tindrà molt poca incidència el gravamen reduït del 3,5% per comprar edificis de segona mà, perquè afecten molt poca gent, i la del 4% de transmissió d'empreses individuals té uns requisits tan restrictius que poques empreses passaran d'unes mans a les altres aquests anys que següents, a no ser que els hagi tocat la loteria.

Per tant, mesures algunes positives, ho podem acceptar així, però clarament insuficients. I les acceptam com a positives, com a una primera passa de les accions per donar contingut a la Llei d'emprenedors, suposam que després d'això qualque cosa més ha de fer el Govern per donar contingut a la Llei d'emprenedors, que és ver que és aquí encara en procés de tramitació, que ens donarà peu a poder-hi fer feina, per tant algunes d'aquestes seran positives.

Com també serà positiu, per exemple, que les empreses que tenen dificultats per pagar els facin el tipus superreduït, aquest de l'1 ‰ en lloc de l'1% dels actes jurídics documentats per poder pagar pel que deuen a l'administració. Aquesta per ventura sí que és una mesura que s'hagués pogut aplicar a totes les hipoteques, la gent que té dificultats per pagar-les, aquí sí que ajudàvem, eh! Per tant, mesures modestes, insuficients, però algunes d'elles, ja li he dit, acceptables.

Ara, però, hi hem trobat a faltar alguna cosa, avui en dia existeix un problema per a moltes empreses i famílies que tenen dificultats per poder pagar el seu crèdit hipotecari i l'Agència Tributària de les Illes Balears els encalça quan fan una modificació de les condicions per poder continuar pagant el crèdit, o bé perquè amb un interès més baix o uns anys de carència o allarguen els terminis, idè a això se'ls fa pagar dues vegades, aquest crèdit, quan modifiquen les modificacions, es paguen dues vegades en aquesta terra. I esperàvem que el Partit Popular això, amb aquesta correcció d'errors, ja que no ho varen veure a la primera, ho hagués arreglat i no ho ha arreglat, i és una cosa que es fa a moltes altres bandes, a Aragó, Canàries, Castella i Lleó, La Rioja, Madrid, Múrcia, tenen bonificacions per a quan les empreses o les famílies han de modificar les condicions de la hipoteca que no poden pagar, això sí que és una bona mesura també i justament no hi ha estat aquí. Per tant, l'esperàvem, la podrem anar modificant.

I clar, quan veus això, que ens oblidam d'empreses que ho passen malament, que les mesures que hi ha són petites, no entenem de cap manera la renúncia a la bonificació de l'impost de patrimoni. Vostès, el seu grup, no volen posar impostos, però per a nosaltres és irrenunciable. Renunciar a entre 20 i 30 milions anuals que haurien de pagar gent que té molt ens pareix una incongruència amb la falta de recursos, però a la vegada també quasi un insult a les empreses i a les famílies que ho passen malament o a aquelles que esperen cobrar una factura del mateix govern.

Ja sé que vostès diuen que el seu model no passar per incrementar els impostos, però jo avui els diré que això tampoc no és cert. El Decret Llei 6/2011 del Govern del Partit Popular apuja impostos; tant de "nosaltres no som d'apujar impostos", idè sí que n'apugen, sí que n'apugen, perquè a les herències, perquè ens entenguem, entre concos, ties i nebots i nebodes, si són de sang tenien un cost, i aquí Hisenda considerava que si eren consorts no eren família i se'n pagava un altre, però després d'unes quantes sentències del Tribunal Suprem Hisenda d'aquí, la Direcció General de Tributs, va haver d'escriure que, efectivament, que els nebots manllevats, les nebodes manllevades, o nebots i nebodes polítics, són família i que se'ls ha d'aplicar el tipus com si fossin família. Ah, idè!, mira per on el Partit Popular ha decidit...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Mascaró, per favor.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

...que els farà -sí, ja acab, Sr. President-, que a aquests, maldament els consideri família, els posarem un epígraf especial i pagaran molt més que si fossin considerats família. Per tant han apujat els impostos, aquest senyors d'aquí davant han apujat els impostos i vostès els donaran suport.

I ja per acabar, sí, Sr. President, resumint, és un decret llei amb algunes mesures positives, discretes, amb poc efectes sobre l'economia real, però que crec que es poden anar millorant; amb errors esmenables, com els de les capitals de província; amb mancances, bonificacions a les renovacions de crèdits hipotecaris i d'altres que creim que es poden introduir; per amb renúncies inassumibles per al nostre grup, per exemple l'impost de patrimoni. Tot plegat fa que avui hi votem en contra però els expressam el nostre compromís que si realment es tramita com a projecte de llei de fer-hi feina i de col·laborar entre tots per millorar-lo.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Sra. Cabrer...

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, vull agrair les intervencions dels altres portaveus i també totes les intervencions. Començarem perquè nosaltres duim aprovats sis decrets llei; la veritat és que podem parlar dels decrets llei perquè jo record un debat de pressuposts de l'any 2009, que es va aprovar el pressupost i al dia següent hi havia dos decrets llei per convalidar, i un es convalidava, l'altre no es convalidava i dequeia perquè no hi havia majoria... Eren temps molt revoltosos, els que vivíem en aquest parlament, vivíem de tot: queien, no queien... Per això jo record aquests dos decrets llei just després d'uns pressuposts. No es preocupin que podrem parlar de l'eina o no del decret llei. En qualsevol cas jo els he explicat per què no va ser una llei d'acompanyament, perquè estava en un període electoral, que es tramitarà com a llei ordinària, que tindrà més oportunitats de debatre's que si fos una llei d'acompanyament.

I ens fa gràcia ara la defensa que fa el Sr. Diéguez de la llei d'acompanyament, perquè jo record aquí el Sr. Manera i crec que també el Sr. Zapatero a nivell nacional, que deien que no s'havien de fer lleis d'acompanyament, que les lleis d'acompanyament eren dolentes i mai més no es farien lleis d'acompanyament. Ara canvien d'opinió; canvien molt d'opinió, vostès canvien molt d'opinió amb l'impost de patrimoni, amb la llei d'acompanyament... No m'estranya que els vagi com els va. Jo crec que han de marcar un camí clar que de moment no veim.

(Aldarull a la sala)

Miri, miri, sincerament, Sr. Diéguez, que ens parli a nosaltres de carnisseria social o que els drets socials duen firma socialista és dur, eh?, que en aquest moment ens digui això és dur; molta demagògia, sona molt bé, però jo li he dit que els pressuposts més socials que hi ha hagut mai en aquesta terra són els que varem aprovar ahir, perquè el 80% del pressupost es destina a educació, a sanitat i a serveis socials, perquè nosaltres prioritzam aquesta despesa de veres, i ja els vaig explicar en el debat de pressuposts per què nosaltres podíem prioritzar aquesta despesa: perquè nosaltres no hem d'aconterar rebequeries de ningú, aquí tots els consellers, n'hi ha un que comanda clarament, tots obeeixen i tots saben quina és la prioritat d'aquest govern, efectivament. Però vostès estaven -ja els ho vaig explicar- en compartiments estancs; el Sr. Antich no comandava, hi havia el PSOE, el PSM, UM, el PSM tenia trossos, li havien de donar..., i era igual si no hi havia doblers per a Sanitat o per a Serveis Socials, perquè si s'havia de donar tal quantitat a Turisme, o a Mobilitat o a Esports, se'ls donava...

(Petit aldarull a la sala)

...i aquesta era la seva prioritat. Vostè realment creu, vostès que varen davallar el pressupost en despesa social un 2% i varen davallar 300 milions d'euros en Sanitat, vostè creu que vostès prioritzaven la despesa social? Vostès realment creuen que prioritzaven la despesa social? Per això no ens acusí a nosaltres, a nosaltres, precisament a nosaltres, de carnisseria social ni que els drets socials duen la firma socialista. Jo crec que el que du la firma socialista és precisament el contrari, el contrari, el que és anar contra els drets socials.

Vostè ens diu que *es un decreto para los que tienen*; la Sra. Mascaró ens diu que apujam impostos. Estam un poc desorientats. *Decreto para los que tienen*, perquè diuen que, a part de l'impost de patrimoni, les mesures fiscals, les bonificacions per als emprenedors, per a la gent que ha de generar feina, per tornar allò invertit a la societat perquè aquesta gent generi riquesa i ho torni a invertir a la hisenda pública i llevi gent de les llistes d'atur, vostè em diu que això són *las personas que tienen*. M'agradaria molt que parlàs amb totes aquestes persones a les quals van dirigides aquestes bonificacions, a veure què tenen o què no tenen.

Però en qualsevol cas una cosa en què vostès també canvien d'opinió: en aquest parlament es va aprovar la Llei 1/ 2009, de 25 de febrer, *de medidas tributarias para impulsar la actividad económica de las Islas Baleares*, vostès, i contemplaven mesures per a joves, per a discapacitats, en habitatge habitual, i contemplaven mesures que estan contemplades en aquest decret llei i que nosaltres hem millorat amb major bonificació; en concret l'autoocupació a l'impost sobre la renda de les persones físiques i per la creació d'empreses a l'impost de transmissions patrimonials, les mateixes mesures que vostè, Sr. Diéguez, també va aprovar. *¿Son para los que tienen? ¿Antes no lo eran, para los que tienen? ¿En qué quedamos?* Són les mateixes mesures que vostès varen aprovar l'any 2009.

Impost de patrimoni. Jo crec que..., jo li diré el que és la fiscalitat *para los que no tienen*. Vostès, vostès, la legislatura passada a nivell nacional varen apujar els impostos a tothom, no als rics, a tothom. Varen apujar l'impost sobre la renda de les persones físiques, a la renda d'estalvi varen passar d'un 15 a un 21%, varen apujar l'IVA, varen apujar els impostos especials, varen eliminar la deducció per habitatge habitual, varen eliminar la deducció de 400 euros per a assalariats. Això és el que vostès varen fer, varen apujar els impostos a tothom, i la realitat és que no es va recaptar més, es va recaptar menys. Això sí, va apujar la pressió fiscal a tots els ciutadans de les Illes Balears. Ara vostès ens parlen d'apujar només als rics; o sigui, varen apujar a tothom, varen generar forats, no varen tapar forats, i ara volen tapar forats apujant als rics. No, no, això vostès, que jo li he mencionat el que deia la Sra. Salgado de l'impost de patrimoni, però jo li diré el que deia el Sr. Zapatero de l'impost de patrimoni; deia que era *injusto, inútil, obsoleto y que gravaba el ahorro*. Això és el que deia el Sr. Zapatero.

(Aldarull a la sala)

Nosaltres, Sr. Diéguez, és un tema de filosofia política, nosaltres ens estimam més llevar forats que anar tapant forats amb apujada d'imposts. Sap el que deia l'any 2008 el col·lectiu de tècnics del Ministeri d'Hisenda quan justificava que es llevessin impostos?, idè deia que el 81% de les persones amb un patrimoni superior als 10 milions d'euros no declarava aquest impost, i que el patrimoni de les persones de més d'1 milió d'euros més del 50% no declarava aquest impost, perquè utilitzaven fórmules societàries. El risc quedaven fora, les societats d'inversió tributen a l'1%, i el Partit Socialista en vuit anys no apujat la tributació de les societats d'inversió.

(Petit aldarull a la sala)

Per tant això és un discurs molt demagògic, molt fàcil, però nosaltres, en primer lloc, no creim en aquest discurs, evidentment que s'han de cobrar impostos a una societat, però nosaltres no creim que l'apujada d'imposts sigui la solució a una crisi econòmica, sinó reactivar l'economia i que siguin precisament aquests doblers els que generin doblers a les persones i a les famílies i no amb major càrrega fiscal.

I li he de dir també que a vegades són 23 milions d'euros, després ja puguen a 30, després ja diuen que són 100 milions d'euros... *Olé los números, olé los números* en aquest parlament, i sobretot si vénen de l'esquerra.

(Més aldarull a la sala)

Però els he de dir que aquesta xifra de 23 milions d'euros és falsa, perquè amb les dades que hi havia l'any 2008, si les actualitzam a dades d'ara a mi m'agradaria que em demostrassin aquesta xifra. No hi ha cap estudi que pugui demostrar que són 23 milions d'euros, no coneixem quin seria l'impacte real, però per descomptat molt menor.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Cabrer, per favor.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Acab, Sr. President.

Finalment, i acab, senyores i senyors diputats, els he de dir que vostès ha tengut l'oportunitat de demostrar quina era la seva política econòmica durant aquests quatre anys i han fracassat. Deixin-nos ara a nosaltres, duim sis mesos, tendrem molt de temps per parlar, nosaltres tenim un programa electoral, no estam més que complint el programa electoral i per tant, ja dic, ens agradaria que se sumassin a convalidar aquest decret llei, però en qualsevol cas els he de dir que ens deixin governar i ens deixin veure, i tendran temps de veure i analitzar si les nostres mesures econòmiques aconseguen reactivar l'economia.

Res més, només desitjar-los un feliç Nadal i un feliç 2012. Moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diéguez...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, Sra. Cabrer, sí, en el 2009 se trajeron aquí a aprobación dos decretos ley, ninguno de los dos era tributario, uno se aprobó y el otro no se aprobó porque el Partido Popular se puso de acuerdo con el Sr. Vicens y no lo aprobaron. En fin, ustedes sabrán, ustedes sabrán lo que acordaron, ustedes lo sabrán, es cosa suya, pero ninguno de los dos era tributario.

(Remor de veus)

Mire, medida de acompañamiento sí, pero medida de acompañamiento tributaria, para medidas tributarias y lo que dice la ley, no para modificar 19 leyes como hacían ustedes, ni para legalizar la casa del Sr. Cretu, como hacían ustedes. Para eso no, pero para medidas tributarias, etc., ningún problema, ahí la tienen.

Mire, hay una cosa que sí que le agradezco, y es que haya desnudado a este gobierno. Hay uno que manda y los demás obedecen. ¡Salud al jefe!, salud al jefe...

(Algunes rialles)

Salud, salud, ¡sí señor!, sí señor, ¡así me gusta! ¡Claro que sí!

(Més remor de veus)

¡Claro que sí! Yo es que me creía..., yo me creía la ley y creía que el gobierno era solidario y tomaba las decisiones de forma solidaria, etcétera. Ahora me alegra saber que aquí hay un líder y los demás le siguen. Eso está bien, estupendo.

(Aldarull a la sala i aplaudiments)

Estupendo. Y me alegro, y me alegro sobre todo de que los que obedecen estén contentos, faltaría más.

(Rialles)

Mire, si hay un fraude en un impuesto eso no es causa para quitarlo sino para luchar contra el fraude, Sra. Cabrer. No puede venir aquí y decir “no, mire, es que este impuesto tiene mucho fraude; quitémoslo”. Los fraudulentos se lo agradecerán, esté segura. Los que lo pagan, no; no es causa para ello.

(Remor de veus)

Mire, ni ustedes..., los neoliberales, gracias a la crisis de la deuda, ahora se están creyendo los mesías que van a salvar a los estados y su receta no es otra que la carnicería social, Sra. Cabrer. Nos quieren convencer de que no estamos ante una crisis del capitalismo financiero sino ante una crisis del estado social y por eso quieren desmontarlo. Les recuerdo que quién inició todo esto no fue la quiebra de la Seguridad Social sino la de Lehman Brothers; que quién arruinó a medio mundo no fue la quiebra de las universidades sino la de Freddie Mac, Fannie Mae, Merrill Lynch y todo el resto de la banda; que quienes necesitaron 700.000 euros, perdón, 700.000 millones de dólares -no estoy acostumbrado a estas cifras- mediante el Plan Paulson no fue Cáritas, sino los grandes bancos. Y así podría seguir *ad nauseam*, que significa hasta la náusea.

(Algunes rialles i remor de veus)

Y ahora..., y ahora, señoras y señores diputados, pueden ver cuál es la propiedad más importante y fundamental del neoliberalismo: su capacidad de alimentar sus avances con sus propios fracasos; como el sistema neoliberal fracasó y hundió la economía mundial y perjudicó la nuestra, ahora nos quieren convencer de que es que las clases medias tienen demasiadas necesidades sociales, que quieren sanidad, educación, asistencia social, y que eso no se puede pagar. Oyeron ayer a todos los diputados del Partido Popular decir de una u otra manera que la culpa de toda la situación la tiene el coste del estado social, olvidando que ha sido la quiebra mundial del neoliberalismo económico por la desregulación financiera y la especulación inmobiliaria en nuestro país. ¡Qué fácil es dar la culpa a los pobres!

La quiebra en 2008 de entidades financieras e inmobiliarias, causa de la desregulación del mercado financiero, es un completo fracaso de su ortodoxia neoliberal, y sin embargo en apenas tres años vemos que las tesis neoliberales avanzan gracias la presión de los mercados también neoliberales. Ustedes, los neoliberales, han creado lo que llama -palabras prestadas- Naomi Klein el estado de choc, el estado de emergencia social. Hacen lo que no se puede hacer en una situación normal, hacen de cabo del miedo, asustan a la gente para poder hacer lo que en una situación normal no se podría hacer.

(Més remor de veus)

Sí señor, ustedes aquí también vinieron diciendo que no se podían pagar ni las nóminas ni nada de nada, y luego reducción de los salarios, reducción de empleo público, debilitamiento de los sindicatos..., la carnicería social. Han creado incluso una nueva lógica de la gobernanza: la regulación técnica y tecnocrática de las relaciones sociales en el estado de emergencia, y en ello tienen a griegos e italianos con Goldman Sachs; a nosotros nos ha tocado Lehman Brothers, la quebrada.

Mire, le voy a recomendar un libro, y no por petulancia sino simplemente porque me ha gustado, y siempre es bueno compartir lo que a uno le gusta; lea el libro de Maurizio Lazzarato *La fabrique de l'homme endetté, La fábrica del hombre endeudado* -está en la editorial Amsterdam, vale 8 euros y no desestabilizará la estabilidad presupuestaria-; mire, su tesis, que comparto plenamente, es que se está utilizando la deuda como un dispositivo antropológico de autodisciplina del hombre neoliberal; mire, parte de la ideología nietzscheana sobre la genealogía de la moral en la que Nietzsche utilizaba los términos *schuld* y *shulden*, la culpa y la deuda, que en alemán viene a ser lo mismo, y viene a decir que para el ciudadano lo que se está dando es la deuda y la culpa, que es lo mismo, que el ciudadano es culpable de la deuda; dice a los ciudadanos “debemos dinero por tu culpa”, es una moral de la culpabilidad, “y como debemos dinero por tu culpa te hemos de recortar”, y les trasladan la obligación de devolver la deuda pública con su sacrificio, no con el de los mercados.

(Aldarull a la sala)

Miren, cuando la administración..., cuando la administración reduce su deuda no está haciendo otra cosa que trasladarla a los ciudadanos, miren lo que está pasando en Cataluña. Esto no es nuevo, en la época de Felipe II -el Sr. Vicepresidente me sabrá desmentir- cuando se producían políticas de éstas se decía “se produce el desempeño de su majestad y el empeño del reino”. Esto es lo que nos está pasando, y esto pasa en Baleares, se culpa al ciudadano de la deuda y se la traslada, y si no me creen lean el Plan de salud; ¿saben cuál es el principal problema de la salud de aquí?, que los usuarios son unos defraudadores, dicho con simpleza, que nos tomamos los “frenadoles” del abuelo y que nos radiografiamos por vicio nuclear, que hay abuso. Resulta que cuando un ciudadano acude al médico lo hace para defraudar; incluso han puesto el ejemplo de cinco mujeres que utilizaron la misma tarjeta para dar a luz, y es que hay quien, con tal de defraudar, se queda embarazada.

(Algunes rialles)

Si hubieran ido a la Seguridad Social sin tarjeta, ¿qué habría ordenado la Sra. Consellera? El problema no es ése, el problema es cómo puede haber una mujer que tenga que dar a luz y no tenga tarjeta, ése es el problema. ¿Qué genera la insostenibilidad del sistema?, ¿los usuarios o quien se niega a recaudar más de 100 millones entre los más pudientes? ¿Quiénes son, los usuarios o quienes se niegan a recaudar?

Miren, ustedes los “neocón” están acabando con el estado social, están creando lo que ya se llama el *homo debitor*, un hombre que no tiene derecho a la vivienda pero sí a un crédito para comprarla, que no tiene derecho a la escolarización pero sí a un crédito para poder estudiar. Su esfuerzo es transformar a cada individuo en un sujeto económico endeudado, que trabajará por cualquier precio en un *minijob* con tal de comer, comer, ese vicio irrenunciable. Eso es lo que hay detrás de su decisión de no recaudar a los más ricos, de bonificarles al cien por cien el impuesto sobre el patrimonio.

Ustedes ganarán la votación porque son más, pero recuerden el romance: si ganaron los sarracenos es porque los buenos eran menos, no por otra cosa.

(Rialles)

Mire, ayer..., ayer -y concluyo, Sr. Presidente- oía a una diputada diciendo que este discurso era propio de Corea del Norte y de Cuba. Me preocupé, me digo: ¿hay cambios en España?, ¿habrá habido algún cambio y no me habré dado cuenta? Rápidamente -estaba en mi escaño- pude coger la Constitución y releerla. Tranquilos, el artículo 1 sigue diciendo lo mismo: “España es un estado social y democrático”, antes que nada social, recuérdelo. Ni Cuba ni Corea, Constitución Española. Claro, como el Partido Popular no la votó pues no se la sabe muy bien, porque recuerden que ustedes preconizaron la abstención, Alianza Popular dijo la abstención, la abstención, sí señor, lo siento, cada uno tiene su historia, los pueblos, las gentes y los partidos no tienen naturaleza, tienen historia.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, per favor...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

La historia dice que votaron abstención.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Concluyo..., concluyo, Sr. Presidente...

(Més remor de veus i aldarull a la sala)

Es una paradoja..., es una paradoja que seamos los de la oposición los que queremos que tengan más recursos, señores del Gobierno. El presente está difícil, el presente está difícil, pero todavía podemos salvar el futuro. Señores del Partido Popular, hablen con él, convénzanle, convénzanle. Salvemos el futuro y evitemos la carnicería social.

Nada más, Sr. Presidente.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Mascaró...

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Cabrer, vostè sap què apugen els impostos, aquella columna de més que hi ha als impostos de transmissions la deu haver vist. Per tant, li deu costar, sobretot abans de Nadal, dir “el meu partit apuja impostos”, però sí apuja impostos.

Parlava vostè que varen llevar l’Impost de Patrimoni. Quan diu que “vostès varen llevar...”, ells varen llevar, eh? Nosaltres sempre hem estat en contra de...

(Remor de veus)

No, d’aquí no, era d’allà que ho llevaren. Nosaltres allà encara no hi hem arribat a influir prou.

És veritat que vostè ha explicat que qui tenen molt, molt, molt, molt, els molts rics tenen manera per crear societats. Jo li propòs que ens assegum i tindrà tot el nostre suport per incrementar impostos a les SICAV, a cercar la manera per evitar que els patrimonis se’n vagin. Vostè parla que el patrimoni se’n va, parlem de taxa Tobin i realment farem pagar als que tenen molt, molt, molt.

El que no pot ser és dir, com que n’hi ha que ho fan malament, no cobrarem res a ningú, perquè vostè sap que els doblers del Govern provenen d’imposts, de taxes també, però bàsicament d’imposts. I si volem un estat social i democràtic, per qualque cosa es va posar en primer lloc aquest “social” que ens recordava el senyor... Per tant, necessitam els impostos, i aquí ens hi trobarà.

Es queixava vostè que uns deim 30, 23, 100. És que no coneixem els números i no els coneixem perquè el Govern no en els ha passat, Sra. Cabrer. Aquest és un dels problemes dels decret llei, que vénen aquí a ratificar sense cap número ni un, més que el número del decret llei i del dia, res més. Un projecte

de llei, sigui d'acompanyament o no sigui d'acompanyament, un projecte de llei ha de dur molts d'estudis i moltes memòries. I una de les coses que ha de dir és si són certes les previsions que el Govern fa dins aquest document. I aquest no el coneixem. I jo he fet moltes preguntes, el vicepresident no ha volgut obrir un torn incidental, però li hagués pogut passar les respostes.

I les hi repetiré, quantificació sobre l'economia. Quantes empreses noves. Quants de llocs nous de treball. Quants de llocs es preveu que no es destruïran gràcies a aquestes mesures. Quins ingressos futurs tendrem en base a les bonificacions. Tots aquests números no els tenim i no els tenim perquè qui els havia de fer, si els ha fet, no ens els ha passat. Clar, tot això és bàsic quan parlem de normes que afecten l'economia, no només de la comunitat, sinó també de famílies i empreses que en aquests moments s'ho passen molt i molt malament i ja ho ha anunciat el president un parell de vegades, l'any que ve encara serà pitjor. Per tant, si el president ja diu que l'any que ve serà pitjor, i tenim ..., aquestes mesures no serviran per a res, no perdem el temps si no han de servir per a res. Qualque cosa hauríem de saber.

I finalment vostè ha acabat, abans de desitjar-nos un bon Nadal, dient "que ens deixem governar". Només faltaria, Sra. Cabrer, que no els deixàssim governar. El que passa és que deixar governar no vol dir renunciar a fer oposició, ni renunciar a dir allò que no ens agrada, ni renunciar a fer d'aquest parlament un lloc no només de debat, sinó de legislació, ni renunciar a criticar aquelles coses que realment trobam criticables i que vostè sap que en trobarem. Algunes vegades per error i d'altres per omissió. I vostè ho sap, per molt bé que ho faci una persona, sempre hi haurà alguna cosa criticable. Altres coses si es recorden, se n'hauran de recordar, cadascú ha d'assumir la seva història.

Però jo crec que, sabent tots que l'any que ve serà un any difícil, hauríem de fer l'esforç de no empitjorar-lo, i empitjorar-lo és convertir aquesta casa, aquest escenari, que hauria de ser el lloc de la democràcia, en un circ que especialment quan ve des de l'equip de govern, no és molt agradable. Però si s'ha de fer es farà. De totes maneres l'altre dia ja els ho vaig dir, ara vénen unes festes de Nadal, unes festes que són molt bones per relaxar-se, per llevar amargures, per llevar agrures, per tant molts d'anys a tots i a veure si a aquest projecte el milloram entre tots.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró.

Senyores i senyors diputats passarem a votar la validació o no del decret llei. Passam a votar. Votam.

34 vots a favor, 20 en contra, cap abstenció.

(Aplaudiments)

Bé, aquesta presidència ha escoltat amb molta atenció tots els portaveus, entre els quals hi ha la Sra. Mabel Cabrer, que ha dit que s'hauria de continuar tramitant com a projecte de llei, tots els portaveus hi estan d'acord. Per tant, no fa falta que votem.

S'aprova per assentiment.

Bones festes, i només els deman un segonet, un minut, els promet que només serà un minut, però crec que és oportú que facem un brindis tots junts.

Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS